XI. évfolyam. Budapest. 261. szám. Csütörtök, 1877. október 11.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80
Egy szám 6 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petitsor egyszeri hirdetése 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér: Öt hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó-hivatal:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

A fogdmeg **mánia paragrafusai.**

Az erdélyi zsandár-hetz dolgában ujabb jelentékenyebb hirek nem érkeztek. Tisza Kálmánnak Helfy interpellatiójára adott válasza az egyetlen momentum, mely ez ügyben a figyelmet magára vonja.

A miniszterelnök ur beszédét illető rovatunkban egész terjedelmében adjuk, hogy meggyőződhessék a közönség, mily alakban lehet oly oldalról felfogni és oly módon beszélni a fenforgó kérdésről, a mely eszünkbe jutatja Bodóné adomaszerü esetét, a ki mindig másról beszél, midőn a bor árát kérik.

A kérdés sulypontja az erdélyi dologban, bármi legyen is különben magáról a tervről a felfogás, s bármily oda nem tartozó magán párbeszédek, szóadások, titkolódzások, gyanusitgatások és furcsa tisztázkodások keveredtek is bele röviden és kereken az: oly czélok alapjául szolgált-e a terv, a mely a magyar büntető törvények, a magyar közjog, törvénykezési eljárás és szokás erejénél fogva indokolja azon eljárást, a melyet a zsandár és ügyészi apparatus követni nem átalt.

Ez, csakis ez a kérdés sulypontja. S mi nagyon sajnáljuk, hogy oly különös mellékdolgokkal zavartatott meg e kérdésnek tisztába hozatala, a melyet a közvélemény nem várt. A kinos benyomás alól, melyet az ügynek a zaklatott vidék és elfogottak kárára történt ily forma tárgyalása okozott, nem birjuk magunkat annyira felszabaditani, hogy annak itt e helyen is kifejezést ne adjunk.

Tisza Kálmán azonban nagyon téved, midőn a kitérő fogások által tett félrevezetésből jogot vél meriteni a bünbocsánatra.

Nem oda Buda! A kezdés megmarad és ismételni fogjuk, valameddig szükség lesz rá: hol a törvény, mely helyben hagyja a követett eljárást a fenforgó ügyben? Erre nem kaptunk nyilt feleletet, mert erre magyar alkotmányos álláspontból okadatolva, felelni nem is lehet.

A miniszterelnök ur szokása szerint egy homályos passussal vélt átsiklani a kérdésnek e főrészén. „Annyit kijelenthet, — ugymond — hogy a kormány nem türheti azt, hogy az országban n e h á n y ember, vagy e g y p á r t saját kezére külön politikát csináljon, Hogy ezen embereket meg kell büntetni, azt az igazság követeli.“

E passusban minden található, vád, gyanusitás, sophizma, csak jog, igazság és elv nem. Gyanusitás egy párt ellen, a nélkül, hogy maga a tan kiállaná az alkotmányos logika tüzpróbáját. Mert hát akár tetszik akár nem Tiszának, vagy bármi néven nevezendő nagy mogulnak, hogy egy párt saját kezére csináljon politikat, bizony senki nem fog tőle kérni engedelmet és tanácsot ily politika csinálására, mert az természetes és alkotmányos joga mind „némelyek“-nek, mind pártoknak, kivéve, ha mameluk akolba akarnák szoritani a fejeket, a mi kényelmes módja lehetne a botrányos hatalom örökre való biztositásának, de mint ilyen nem a parlamentaris, hanem az absolut rendszer keretébe illik.

Azt mondja a fő-főzsandár, hogy az „igazság követeli az intézők megbüntetését“? Miféle igazság? Ez a kérdés, s ez elől nem lehet általánossággal kibuvni, ez nyilt feleletet követel. Minden alkotmány természeténél fogva törvény szerint kijelöli az eseteket, s elv szerint meghatározza a jogokat, a melyek alapján, s a melyeknek hatalmával a büntetés történhetik. Ebben fekszik az alkotmány lényege, s ebben a polgárok személybiztonsága. Máskép nincs alkotmány, hanem van önkény, a midőn törvényes alap hiányában afféle homályos kijelentések pótolják a törvényt, mint a Tisza Kálmánéi ma.

Miért nem hivatkozott absolut általánosságok helyett positiv törvényre, vagy legalább az alkotmányban gyökerező elvre, a melyek alapján az erdélyi üldözés oly alakot öltött, a minőt öltenie csakis államfelforgató, vagy belzavart gerjeszteni akaró tervnél lett volna szabad? Ily hivatkozás hiányzott a miniszterelnök beszédéből teljesen, a mi határozott jogot ad törvénytelennek és erőszakosnak bélyegezni az eljárást

Rendőri kihágás forgott Erdélyben csak fel, más bünteényre még Tisza sem mert következtetést vonni. A dynamit könnyelmü szállitása sem büntény, ennek büntetőjogi fogalma szerint. Ép azért ennek kiemelése lehetett hatásvadászó rémkép, de nem oly adat, a mely igazolta volna az Erdélyben jelenetezett zsandár és katonai brutalitást, melyről folyvást a felháborodás hangján beszélnek az erdélyiek.

A szépitést, melyre Tisza Kálmán a törvényes közegek elfogatási és börtönőri eljárásának védelmében, igyekezett, a hozzánk ujabban érkezett panaszok is megczáfolják. Közönséges tolvajoknak szánt deszkázott ablaku, rosz levegőjü szobákba vannak zárva a compromittáltak, holott a rendőri kihágás esete, ellene mond még a vizsgalati befogatásnak is, ha nem kóbor emberekkel, hanem tisztességes, állandó lakással biró polgárokkal van a hatóságnak dolga.

Általában a ki szigoruan lelkiismeretes birálat alá veszi a belügyminiszter mai beszédét, lehetetlen, hogy az ő fogd meg mániainak oly rendszerét ne lássa alkalmazásban, a melyek élénken emlékeztetik a világot, hogy nem az alkotmányos elvekből és nem a törvényes eljárás szabályaiból meriti kormányzásának kötelességeit és felelősségét, hanem az administratori nevelés csepegtette lelkébe ama paragrafusokat, a melyeket a főlfelé tetszelgés diktál egészen önkényszerüleg. A ház többségének bizalmi felfogása nálunk nem mentség e részben, mert a ház többsége rég alatta áll a közvélemény ama várakozásán, a mely a parlamenttől ellenőrzést és nem állatias dressuráből származó feltétlen igenlésre számit.

A függetlenségi kör mai értekezletén elhatároztatott a szeszadótörvényjavaslat tárgyalása ellen egy határozati javaslatnak beadása, olyformán, hogy miután a szeszadó a még nem tárgyalt vámszövetségnek részletét képezi, miután az összes kiegyezési kérdések tárgyalására a fenforgó körülmények kedvezőtlenek, valamint a szeszadótörvénynek, ugy az összes kiegyezési ügyeknek tárgyalása elhalasztatik.

Szóba hozatott az értekezleten a H e l f y Ignácz által a mai napon tett interpellatió is, mire nézve elhatároztatott, hogy miután az interpellatióban n e m lett kifejtve a tárgynak m i n d e n o l d a l a, nem nevezetesen azon körülmény, hogy a kormány elnézi az oroszok részére tett szállitásokat, mig a székelyek ellen oly nagy szigorral intézkedik: e tárgyban egy ujabb interpellatió tétessék.

Arról, minő benyomást tett Romániában az Erdélyből való betörés terve, következőleg ir a „Pol. Corr.“ bukaresti levelezője:

„Az Erdélyországból tervezett betörés hire igen hamar változó benyomást tett. Eleinte nevettek ezen terv fölött, mert nagyon bizakodnak hadseregükben, mely Bolgárországban fényes bizonyitékát adja hősiségének, s tehát hamar kész lett volna a kis magyar csapatkával. De nemsokára komolyabban fontolóra véve a dolgot, arra a meggyőződésre jutottak, hogy a román hadsereg távol lévén, az ország benn nincs kellőleg megvédve, s az a tudat is fájdalmas benyomást tőn, hogy a szomszéd államban oly elemek is vannak, melyek nyilt ellenségeskedésre hajlandók átmenni. A betörés tehát, ha csak kis ideig, de mégis érzékeny anyagi veszteségeket is okozhatott volna. A kormány is hasonló érzés által hagyta magát vezettetni, s azonnal elrendelte, hogy a tartalék utolsó állománya azonnal mozgósittassék s a határra küldessék“.

Az erdélyi ügyben irják Csikszeredáról a „Kelet“-nek:

„Szeptember 29-én azon meglepő hirt vettük, hogy Balázsi Lajos kászoni birtokost fegyverszállitások gyanujából elfogták. Kezdetben nem adtunk hitelt e hirnek, de kétségeinket csakhamar eloszlatá egy másik hasonló eset: Gáál Endre csikszeredai ügyvédet f. hó 1-én békés családi tűzhelyéről csendőr-szuronyok között elhurcolák, szintén fegyverszállitás gyanujából. Ugyane sors éré f. hó 3-án Gáál Endrének két Kászonban lakó fivérét is.

Nem tudjuk mennyiben terhelheti illetőket a fegyverszállitási merénylet, vagy székely-török legió toborzása? de annyi áll, hogy e meglepetések nagy izgatottságba ejtettek bennünket; minden perczben telünk ujabb elfogatásoktól.

Tegnap délben egy század huszárság érkezett Brassó felől Csik-Taplóczára, ma pedig egy zászlóalj sorkatonaság is érkezőben van. Ez utóbbiak Szeredában fognak állomásozni.“

Párisból távirják október 9-éről, hogy ott az e napon tartott választó gyülésen, melyen hat ezer ember vett részt, G a m b e t t a beszédet mondott. Beszédéből kiemelik a következő pontot:

Az általános szavazati jog fenyegetve van, e nélkül pedig a rend is compromittálva van; ezért semmiféle erős kormány sem lehetséges, holott egy ilyennel lehetlen a forradalom. Gambetta leirja Grevyt, mint Thiers utódját; ő csak a democratia képviselője akar lenni, csak ugy akar hatalomra jutni, ha arra valamikor érdemes lesz. Szóló élénken kelt ki a bonapartismus és clericalismus ellen. Beszéde tetszéssel fogadtatott.

A párisi 20. kerület (Belleville) republikánus bizottsága a következő iratot intézte Gambettához:

„Drága polgártárs!

A köztársaságnak csaknem egy évszázad óta azon szerencsés sorsa van, hogy saját existentiája oly bensőleg össze van nőve Franciaországéval, hogy alig lehet fölfogni, hogy állhat fön egyik a másik nélkül. 1792-ben emberfölötti erélyivel harczolva az egész szövetkezett Európa ellen hazánk függetlenségéért, 1870-ben s egészen a mai napig, miután leveretéskor széttört szablyáját földre ejtette, oly sikerrel működvén sebeinek ápolása és gyógyitásában, hogy benső ellenségei megijedve, gyógyulásának utját állották. Franciaország oly tudatával bir a köztársasággal való azonosságának, hogy mint végső mentő horgonyához ragaszkodik ahhoz, s véghetetlen hálával, sőt csaknem anyai szeretettel viseltetik azok iránt, kik őt a köztársasági zászlók alatt szolgálják.

Azért a törvénytelenség, önkény és erőszak azon példátlan tényeivel szemben, melyekkel a köztársaság ellenségei az utolsó harczot, melyet vele még vivhatnak, folytatják, bizalommal vagyunk eltelve, mert a történelem az tanitja, hogy egy nagy népet nem lehet akarata ellenére kormányozni, s Franciaország köztársaságot akar.

E csaknem egyhangu, s nyugalmában és elhatározottságában oly hatalmas akaratot valósitani, ebben ön, s ez nyilvános pályájának legnagyobb disze, többet tett, mint bárki más. Mi jó és rosz napokban bajtársai önnek, szerencsét kivánunk ahhoz s kérjük önt, maradjon meghatalmazottunk, s tartsa meg Bellevilleben azt a szószéket, mely az ön szavától oly hatalmasan visszhangzik; Grévy elnök mondását önre alkalmazván azt mondjuk: Ön érdemeket szerzett Franciaország és a köztársaság iránt.“

Lindenau október 6.

(Saját levelezőnktől.)

A 2000 német katonának Bolgárországba küldetéséről a német kormány részéről még most is folyik a vita a kormánylapok és szocialisták közlönye a „Vorwärts“ közt. Ezen utóbbi uj adatokat hoz föl, jelesül a 15 katonai orvost illetőleg a berlini hadügyérség következő rendeletét: „Legmagasb parancsolatra, N. N. — fő törzskari — vagy csak törzskari — orvos készen tartsa magát a harczterre Bolgárországba való utazásra Bukarestben át.“ Ez elég világos és nagyon hihető, hogy a 2000 altiszt és katona részére is ilyen parancsolat adatott ki, noha ezt még nem sikerült kinyomozni, de hát miképen is juthatott volna 2000 német katona Bukarestbe, ha nem rendelték oda? Maguk jó szántából csak nem mentek oda. — Ha Berlinben olvasták a budapesti zsandárcskodást, majd rá mondják, hogy a 2000 német katona ép ugy félre értette a parancsot, mint Thaisz hordárjai tették azt. Partout comme chez nous.

Itt egy furcsa hir szárnyal Mehemed Ali és Szulejman pasákról. Szulejman pasa több neki Mehemed Ali által küldött parancsnak azért nem engedelmeskedett, mivel kémjei által megtudta, hogy azon utak, melyeken indulnia kellett volna, a muszkák által erősen el voltak foglalva s ő ott vereségre ment volna. Ez neki szeget vert a fejébe s most ő kezdé kémleltetni Mehemed Alit; ezen kémlelésből azon meggyőződésre jött, hogy Mehemed Ali a muszkáktól leveleket kapott s ezekre válaszolt is, utóbb sikerült is Szulejman egyik kémjének egy ily levelet kézre keriteni, melynek tartalma Mehemed Alit nagyon compromittálja, mert ugy látszik alkudozásba bocsátkozott a muszkákkal. E levelet kisérő irat mellett Szulejman rögtön Konstantinápolyba küldé s e föladás eredménye lett Mehemed Alinak a seregtől történt elhivatása. Ez fejti meg némileg Mehemed Alinak oly rejtélyes tétlenségét s visszavonulását a fekete Lom főlé, a helyett, hogy a kaczelyevoi győzelem után a nyert előnyöket fölhasználja. Még azt teszik itt hozzá, hogy Mehemed Alirói mint nem született törökről és puszta kalandorról ugyan föltehető, hogy mint 1829-ben Jussuf pasa, valamint ezen hadjáratban Nikápoly és Ardabán parancsnokai, árulasba törte fejét, de rajta vesztett. Furcsa és feltünő dolog az is, hogy ezen részletek itt előbb emlittettek, mint a magyar ujságokban, melyeknek szerkesztői előbb kapják a hireket, még pedig a lipcsei „Tageblatt“ volt az első, mely ezen hirt hozta, noha csak egyszerüen, anélkül, hogy részleteket adjon, egyedül Szulejman kinevezését és Mehemed Ali visszahivatását adván elő.

Én megvallom, nem tartom ezeket lehetetlennek, nekem ugyan Mehemed Ali egész magaviselete annyival is inkább gyanusnak tünt föl, mert rajta függött az egész világ szeme s ő még sem tett valami nagy dolgot, szegény Abdul-Kerimre kigyót békát kiáltottak hasonló körülmények közt. K. D.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése október 10-én.

I.

A bagattel ügyekről szóló törvényjavaslat tárgyalását a ház végre sok vajudás után ma befejezte s ezzel gazdagitotta a jelen kormány alatt hozott azon igazságügyi törvényczikkek sorát, melyek tagadhatlanul létező bajt akarnak orvosolni, a gyógyszert azonban fel nem találják. — Ezután Helfy intézett a miniszterelnökhöz egy interpellatiót nem egészen sikerült beszéd kiséretében.

II.

E l n ö k: Ghyczy Kálmán.

A k o r m á n y részéről jelen vannak: Tisza Kálmán, Perczel Béla, Péchy Tamás, Bedekovich Kálmán, Szende Béla.

Elnök bemutatja a főrendiház elnökének átiratát, az országgyülés 3-ik ülésszakát f. é. szept. 15-ig elnapoló kegyelmes kir. leiratnak az országos levéltárba történt elhelyezéséről; bemutatja továbbá N e m e s Ádám kérvényét az 1869. évi május hóra járó fizetésének kegyelem utján leendő kiadatása iránt. A kérvényi bizottsághoz utasittatik.

B e d e k o v i c h Kálmán képviselő végleg igazoltatik és a 8-ik osztályba soroltatik.

Az inditványkönyvben bejegyzés nincs. Az interpellatiós könyvben H e l f y Ignácz kijelenté, hogy e hó 2-án az erdélyi események tárgyában a belügyminiszterhez bejegyzett interpellatióját ma fogja megtenni; továbbá Simonyi Ernő jegyzett be interpellatiót a muraszombati járásbiróság megszaporodott hátralékai és telekkönyvi birósággal leendő felruházása iránt.

Az ülés végén fognak megtétetni.

Következik a napirend: a kisebb polgári peres ügyekben való eljárásról szóló tvjavaslatnak tárgyalása.

A tegnapi ülésben a 19-ik §. tárgyalása kezdetett meg.

Teleszky István nem tartja helyesnek, hogy a községi biráskodásnál az eskü ki van zárva. Épen a községi biráskodásnál tartja az eskü általi bizonyitást szükségesnek, minthogy kisebb ügyleteknél sem tanuk, sem okirat nem használtatnak s igy a peres feleknek az eskün kivül más bizonyiték alig áll rendelkezésükre.

Horánszky Nándor előadó ellenzi Teleszky módositványát. Az igazságügyi bizottság azért tartotta czélszerünek a községi biráskodásból az esküt, mint bizonyitékot kizárni, mert annak megállapitása complicáltabb eljárást feltételez, s az eskü helytelen szövegezése számos visszaélésre adhat okot.

Kiszely Árpád szükségesnek tartja kimondani, hogy azon esetben, ha a békebiró végzi a községi biráskodást, az eskü mint bizonyiték nem záratik ki.

Horánszky nem e szakaszhoz, hanem a következőhöz vélné ezt tartozónak; **Csemeghy** is a következő fejezetnél látja helyén e módositást, azonban világosság kedvéért itt sem ellenzi annak fölvételét. Szólnak még **Pulszky** Agost, ki a 26. §-nál vélné a Kiszely által fölvetett módositványt fölveendőnek; pártolja e módositást az igazságügyminiszter s **Horváth** Lajos, ellenzi **Gullner**; a ház e §-t 61 szavazattal 51 ellenében változatlanul elfogadja.

Irányi Dániel a következő módositványt terjeszti elő: A tanuk, vagy szakértők vallomásaikat esküvel, vagy ha ez vallomási elveikkel ellenkezik, fogadással erősitik meg, mely eskü erejével bir.

Ragályi Nándor azon szempontból pártolja

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZÁJA.

A KÖSZÖRÜS.

— Történeti regény. —

Irta **CHAVETTE JENŐ.**

Ferditotta Hentaller Lajos.

ELSŐ RÉSZ.

— 7-ik folytatás. —

Most ujra kezdődött a faggatás.

— Igen honnan jött? kiállták mindanynyian.

— Mondtam már, hogy onnan, a honnan kegyetek mindnyájan szereneséjére imádóiknak... a menyországból, jegyzé meg az udvarias, de hallgatag Barras.

— Bárhonnan is jött, hanem rendkivül szép, mondá Recamier asszony.

— Valóban bámulatos szép hosszu haja van, mely mindenesetre szebb, mint a most divatozó rövid fürtök — sziszegte Bonaparte Paulina, kinek haja hosszan omlott alá, s megjegyzésével Tallien asszonyra ezélzott, mert féltékeny volt szépségére.

Ezen támadásra Tallien asszony nyugodtan válaszolt:

— Igaza van! ezen nőnek rendkivül szép haja van, és még csak nem is takarja el füleit vele.

A vágás talált. — Ha a padló nem lett volna szőnyegekkel boritva, meghallatszott volna, miként dobbant lábával mérgében Leclerc neje; mert szegény Paulina különben is majdnem kétségbe volt esve apró lapos fülei miatt.

Barras, ki észrevette, hogy zivatar közelget, annak kitörését meg akarta előzni, s közbevágott:

— Bájos istennőim, mialatt itt egyesülten engem üldöznek, elmulasztják Garat polgárt.

— Ah! Garat itt van? mily kellemes meglepetés! kiállta a chorus, mely leikesült ezen énekesért, ki azonban nagyobb hirrel birt, mint megérdemelte, s ezt leginkább a divathölgyeknek köszönhette, kiknek kegyeit igyekezett folyton megnyerni.

— Igen hölgyeim — folytatá Barras — nem csak Garat lesz itt, hanem Ellevion is, kinek a directorium megengedte, hogy visszatérjen Párisba.

E művész, kit a nők a szó teljes értelmében beezéztek; a rendőrséggel keveredett perpatvarba, a jeuesse dorée verekedései miatt, kiknek egyik vezére volt; és a rendőrség üldözése ellen Strassburgba menekült, hogy kikerülje a directorium kezeit, ki az olasz hadseregbe akarta soroztatni.

Mihelyest az imádott művész nevét hallották, a hölgyek magukkal akarták a fáradt Barrast czipelni.

— Jőjjön Barras polgár! vezessen minket. Egyuttal kiadhatja a parancsot, hogy a concert megkezdődjék. Ez idő alatt a lovag az ablakba volt vonulva, melynek függönye részben elfedte; most alkalmasnak vélte a pillanatot, előlépett s a társasághoz fordulva megszólalt:

— Bocsánat! polgárnők, de Barras ur revanchchal tartozik. Legfőbb vágya volt Barrasnak hogy imádottjához visszatérhessen; azért is emlitette fel a hölgyek előtt a concertet, hogy őket oda kisérve tőlük megszabaduljon. — Ivon szavai azonban megváltoztatták tervét. — Játékközben a nők elfognak párologni — gondolá magában; a fiatal embert azután könnyen lerázom nyakamról. Azért is ehhez fordult és mondá:

— Igaza van uram! az imént pár Lajos aranyát nyertem el.

Barras azonban kihagyta számitásból Ivon szépségét, mely az akkori laza erkölcsi viszonyok folytán, a hölgyekre nézve igen nagy befolyással volt.

Egymás között kérdezték, honnan jön az a szép piperkőcz; ki a piperkőczök öltözetét viseli, s daczára ennek, még eddig nem volt kiséretükben.

Anélkül, hogy figyelt volna reá, miszerint a hölgyek őt bámulják, Ivon széket tett az asztalhoz megrázta koczkáit, és mondá:

— Ötven arany? polgár.

— Tartom, mondá Barras.

Midőn a director látta, hogy a nők még mindig nem mozdulnak, azon gondolkodott, mint távolitsa el őket, meg megszólalt:

— Tehát szép istennőim, elfeledkeznek önök Garat és Ellevionról?

A nők azonban nem mozdultak, hanem nevetgélve s tréfálva ingerkedtek Barrassal, igy akarták Ivon figyelmét magukra vonni, ki azonban folyton a játékra figyelt, s fel sem tekintett reájuk.

Barras igen szórakozott volt, egyik hibát a másik után követte el; és minden elvesztett játszma után megkettőztette, sőt megháromszorozta tételeit.

— Nyolczszáz Lajos aranynyal tartozik Barras polgár, jegyzé meg Ivon.

— Dupla vagy semmi.

A játszma megkezdődött. Egyszerre azonban megszünt a nők csevegése, és könnyü léptek lettek hallhatók.

— Most valaki jött, — gondolá Ivon. Es ez a valaki az a bizonyos nő, mert e fecsegők elhallgattak láttára.

Felemelte fejét. — A hölgyek szemei mind valami hátamegett levő tárgyra voltak irányozva.

— Nem csalatkozhatott, hogy hölgy lépett be, ki észrevevén, miszerint itt kártyáznak, megállt és most széke megett van.

— Ez ő! gondolá Beralec.

És egy szó nélkül folytatta a játékot, mintha, a szomszédságában levő közfigyelem tárgya őtet legkevésbbé sem érdekelné. — Ha még nem lett volna meggyőződve teljesen, miszerint jól sejtett; ugy ellenfele jelenlegi magatartása teljesen meggyőzte a valóról. Barras majd elnyelte tekintetével a hölgyet, kinek a lovag háttal volt fordulva s most már épen nem figyelt a játékra. — Igyekezett, hogy mentül hamarább vége legyen a játszmának.

E szórakozottság folytán minden komolyabb küzdelem nélkül vesztette el a játszmát.

— Parancsol ön revanchet? — kérdé Ivon.

— Bocsásson meg, de e perczben nem, — mond Barras.

Azon időben, midőn mindenfelé az assignátákkal fizettek, ezerhatszáz Lajos-arany igen szép összeg volt aranyban. — Ép oly nehéz lett volna a vesztesnek azt rögtön kifizetni, mint a mily nehezen birta volna elvinni a nyertes fél. Azért is Barras aranyláncáról egy pecsétnyomót vett le, s e szavakkal nyujtá Ivonnak:

— Legyen oly jó, s küldje el holnap e csecsebecsét szolgájától.

Ivon átvette a pecsétlőt.

— Polgár direktor, — mondá, — ezen csecsebecsének most oly értéke van, hogy az ember fél elajándékozni; engedje meg tehát, hogy ugy ajándékozzam el, mint egy becses emléket, melyet öntől kaptam.

És anélkül, hogy Barras válaszát bevárta volna Ivon, felemelkedett, megfordult, és meghajtotta magát.

Valóban egy nő állt háta megett. Földre sütött szemekkel nyujtá felé Ivon a pecsétnyomót, miközben mondá:

— Legyen oly kegyes asszonyom és fogadja el ezen csecsebecsét.

Egy piczinyka kéz nyult az övé felé. Beralec most felemelte fejét, hogy lássa e nőt. — Midőn szemeik találkoztak Ivon halott halványnyá lett. A hölgy arczán a csodálkozás és fájdalom vegyes keveréke ránggássá vegyült, iszonyúat kiáltott, s egyet fordulva ájultan hanyatlott a szőnyegre. A helyett, hogy az ájult nőn igyekezett volna segitni Ivon, felhasználta a keletkezett zürzavart és kiosont az ajtón.

E perczben nehány férfi, közöttük Fouché is, léptek a boudoirba. A lovag majdnem feldöntötték, de mielőtt valaki csak gondolt volna is reá, már eltünt.

A divathölgyek sz ájult nő körül tolongtak; Barras azonban félre tolta őket s Fouchéhoz fordulva monná:

— Legyen oly szives, és segitsen a divánra vinni.

Fouché a hölgyet hónaljon fogta. — Azon rövid idő alatt, mig a divánhoz vitték, a hölgy ajkai megmozdultak.

— Megszólalt ugy-e? Mit mondott? — kérdé Barras, ki lábainál volt.

— Nem értettem, — mond Fouché.

Fouché azonban tisztán kivette a szavakat, miket a hölgy kiejtett. Mialatt e titokteljes ismeretlen szép nő körül forgolódtak, Ivon folytatta eszevesztett futását, mindig előre és előre, anélkül, hogy valaki feltartóztatta volna. Lassanként azonban kezdte visszanyerni hidegvérét, s tájékozni akarta magát.

— Hol is vagyok én tulajdonképen? — kérdé önmagától.

A Szajna-utcza legalsó részén volt, egy komor, távoleső, és ily éji időben veszedelmes helyen.

De azon perczben, midőn megállt, hogy lélekzetet nyerjen, az éj csendjében lépteket hallott, melyek sebesen látszottak őt követni.

— Csak nem fognak megtámadni? kérdé magától.

A következő perczben azonban már körülbelől tiz embert vett észre, kik utolérték, s körülfogták.

A jövő pillanatban már kezében voltak pisztolyai, s hátát egy boltajtónak vetette meg.

— Holla! gazemberek! kiálltá felejük, — vigyázzatok, mert oly emberrel találtok kikötni, a ki nem érti a tréfát.

A férfiak azonban, a helyett, hogy visszaretentek volna e fenyegetéstől, félkört képeztek körüle, és reárohantak, miután halkan e jelszót mondták egymás között:

— Holla! a köszörüs.

V.

Már emlitettük, hogy Caujol Péter gróf, midőn reggel felébredt, s barátja szobáját üresen találta rögtön vissza emlékezett azon igéretére, melyet neki tett mielőtt az a „Struczhoz“ czimzett vendéglőből távozott.

— Ha reggelig vissza nem térek megkezdheted nyomozásodat; ha valami cselnek lettem áldozata, szabadits ki, ha pedig meggyilkoltak boszulj meg.

Gróf Caujol tehát visszatért szobájába, s pár percz mulva teljesen munkásnak volt öltözve. — Nadrág zsebébe pisztolyt dugott, kezében pedig hatalmas bunkós botot forgatott, melyet mint minden valódi bretagnei hatalmasan tudott kezelni.

(Folytatása következik.)

az eredeti szerkezetet, mert azt hiszi, hogy a becsületes embernek szava legalább is ér annyit, mint az eskü.

A ház az eredeti szerkezetet fogadta el.

A 20—22-ik §§-ok elfogadtatnak.

A 23. és 25-ik szakaszok együtt határoztatnak tárgyaltatni.

Pogonyi Dénes azon módositványt terjeszti elő, hogy a községi biráskodásnál rövid jegyzőkönyv vétessék fel, s felebbezés engedtessék a kir. törvényszékhez, a helyett, hogy mint a javaslat tartalmazza, a járásbiró előtt legyen joga az illető félnek uj pert inditani.

Horváth Lajos nem fogadja el a módositást, mert mostani községi viszonyaink közt lehetetlen várni, hogy ugy fölvett jegyzőkönyvek jöhessenek létre, mely főlebbezés tárgyát képezhetnék.

Csemegi Károly határozottan Pogonyi módositványa ellen nyilatkozik, mert az nézete szerint nehány törvényszék szervezését tenné szükségessé.

Paczolay János Pogonyi módositványát pártolja.

Szilágyi Dezső a javaslat mellett szavaz.

Föltétetvén a kérdés, a ház mind a 23., mind a 25-ik §-t az eredeti szerkezetben Horváth módositványaival elfogadja; Pogonyi módositványai mellőztetnek.

A 24. §., valamint a 26-dik §. változatlanul marad.

Itt **Szilágyi** Dezső egy uj (27.) szakasz fölvételét kéri, mely szerint a békebirák, községi ügyekben is, a harmadik fejezet intézkedései szerint járnak el. Elfogadtatik.

A 27., 28., 29., 30., 31., 32. változatlanul elfogadtatik; a 33. §-nál **Vidliczkay** styláris módositványával a 34. §. változatlanul marad.

A 35. §. azt mondja ki, hogy a meghatalmazott dijainak saját fele ellenében való biroi megállapitását nem követelheti.

Hosztinszky János inditványozza, hogy a meghatalmazott, mindazon esetekben, melyekben a felek kötelesek magukat képiseltetni, követelhesse dijainak biroi megállapitását.

Metzner Gyula azt inditványozza, hogy a meghatalmazott ne csak dijait, de költségeit se követelhesse.

Hets Károly Hosztinszkyt pártolja.

Horánszky Metzner inditványa által az eredeti szerkezetet csak korrektebbé tettnek látja; Hosztinszky módositványa ellen sincs kifogása.

Mind Metzner, mind Hosztinszky módositványa elfogadtatik.

A 36. §. változatlanul marad. A 37. §-hoz **Szüllő** Géza módositványt nyujt be, mely a perhalasztást kivánja lehetetlenné tenni.

Horánszky arra utal, hogy az egész eljárásban szó sincs perhalasztásról.

A ház változatlanul fogadja el a szakaszt; szintugy változatlanul fogadtatik el a 38., 39., 40., 41. §. is.

A 42-ik §-nál **Antal** Gyula a kötelezettség teljesitésére (az itélet után) minimumot kiván kitüzetni és pedig 3 napot.

Perczel Béla méltányosnak találja a módositást s azt elfogadja.

Paczolay János e módositás által ezen egész tvjavaslat czélját koczkáztatva látja.

Horánszky ellenben a törvény szellemében levőnek tartja a módositást s elfogadja azt.

A ház Antal módositásával fogadja el a szakaszt. A 43—55. §§. változatlanul elfogadtatnak. Az 56. §-nál **Teleszky** tesz kisebb jelentőségü módositást, mely **Horánszky** ajánlása folytán elfogadtatott.

Az 57—58 §. változatlan marad. Az 59. §. Teleszky egy módositásával elfogadtatik. A 60., 61. §. változatlanul marad. A 62. §-nál **Teleszky** [illegible] e §-ra nézve beadott különvéleményt, mit **Horánszky** ellenez, a ház az eredeti szerkezetet fogadja el, a 66. §-hoz **Hosztinszky** János tesz jelentéktelenebb módositást, mely elfogadtatik.

A 67—78-ik §. változatlanul marad. A 79-ik §-nál **Pulszky** Ágost nyujt be módositást, melyben a királyi törvényszék kifejezés mellé mindenütt a „kir. járásbiróság“ szót is felvétetni kéri.

A ház változatlanul fogadja el a szöveget.

A 80—90 §. változatlanul elfogadtatik, s ezzel a javaslat tárgyalása véget ér. Harmadszori felolvasása legközelebb fog megtörténni.

Elnök jelenti, hogy Simonyi Ernő interpelláczióját szombatra halasztatni kéri.

Helfy Ignácz: T. ház! Azt vélem, hogy kötelességet teljesitek, midőn a most előterjesztendő interpellatióval alkalmat nyujtok a t. kormánynak, hogy egy ügyben nyilatkozzék, a mely körülbelől 2 hét óta ugy a hazai, mint a külföldi sajtót foglalkoztatja. — Értem az ugynevezett székelyföldi eseményeket. Méltóztatnak tudni, hogy a felmerült hirek szerint nagyobb mennyiségü fegyverszállitmányoknak jött volna a kormány nyomába; ezen felfedezés folytán, mint halljuk, számos elfogatás, házmotozás, sokoldalu rendőri vizsgálat és katonai megszállás történt. Mindez természetesen fellármázta a hazai közvéleményt és fellármáztatta — véleményem és reményem szerint — tulságos nagy mértékben a külföldet.

Én ennek folytán két főkérdést intézek az igen t. kormányhoz.

Az első az, hogy egyátalában igaz-e a factum, és másodszor, hogy igaz-e, hogy ezen factum következményeként honpolgárok elfogattak.

Az elsőre nézve, ha igaz az, hogy fegyverek szállitása fedeztetett fel, a melyek titokban és más czim alatt lettek feladva, beismerem, hogy azon esetben a kormány kötelessége volt e fegyvereket lefoglalni, valamint minden habozás nélkül elismerem azt, hogy ha oly esemény, mint a minőről a hirlapok szólnak, ott történt, én a magam részéről azt határozottan roszalom.

Roszalom időszerüség és alkalomszerüség szempontjából; különösen roszalom t. i. azért, mert rendes viszonyok közt rendezett államban, a hol törvény uralkodik, bizonyos, hogy egyes csoportoknak nem szabad felfegyverkezni bármi czélra, a nélkül, hogy a kormány közbe ne lépjen, s még akkor is roszalásomat kell kifejeznem, hogy ha az illető emberek azon legnemesebb szándékkal ragadnak fegyvert, hogy a nemzetnek egy rokonszenves eszméjét keresztül vigyék, roszallom mindaddig, mig nincs bebizonyitva, hogy ezt a haza létele okvetlenül megkivánja.

Mert egész általánosságban szólva, én nem mondom, hogy nem fordulhat elő a nemzetek életében eset, midőn igenis szükséges, hogy a nemzet maga vegye kezébe sorsa intézését. Igenis lehetnek esetek, midőn előáll a törvények törvénye, a „salus reipublicae suprema lex esto“.

Ily esetnek tartanám pl. — hogy a jelen kérdésnél maradjak — azt, ha teszem az osztrák-magyar kormány egyenesen az osztrák-magyar hadsereget az orosz mellé sorakoztatva küldené ő török ellen küzdeni, minthogy a magyar nemzet egyértelmüleg arról van meggyőződve, hogy az orosz hatalom terjedése Magyarországra nézve lét kérdés, és igy előáll a „salus reipublicae suprema lex esto“. De én ez idő szerint oly körülményeket, amelyek ezen legfelsőbb törvény alkalmazását indokolnák, nem látok; először, mert Törökország semmiképen, még csak segitségünkre sem szorult eddigelé; másodszor, mert Oroszország terjeszkedésétől mai nap vajmi keveset kell tartani és harmadszor, mert bármenynyire homályos legyen is az osztrák-magyar politika a keleti kérdésben, az mathematice még nincs bebizonyitva, hogy az oroszszal akar járni.

Ezen okoknál fogva én azon mozgalmat, ha volt, amint volt is helytelenitsem.

Ha fegyverszállitás történt, elismerem, hogy a kormány kötelessége volt — mert minden kormány megtette volna — ezen fegyvereket elkobozni; hanem ekkor mindenesetre igen fontos a kormányra nézve ismerni ezen fegyverekre nézve azon két főmomentumot: honnan származnak ezen fegyverek és tudja-e a kormány ezen fegyverek rendeltetését?

Ez utóbbit alig lehet kideriteni, mert hiszen csak szándékkal állunk szemben. De ki lehet, ki kell deriteni az első kérdést. A fegyverek ugyanis hir szerint a bécsi császári kir. arzenál által kerültek ki, legalább részben, avagy talán egészben is. Mondom hir szerint, mert ezen ügybe beavatva nem vagyok.

Ha ez igy van, akkor az a kérdés, hogy az arzenal mily czimen szolgáltatta ki ezen fegyvereket. Azt, hogy azon czélból szolgáltatta ki, hogy egy legio alakuljon, és az azután akár Törökországba, akár Romániába menjen, az eddigiek után alig lehet hinni. Ha azonban kiszolgáltatták, mint mások mondják a fegyvereket azon czim alatt, hogy Montenegrónak, vagy Romániának adják, akkor ez oly durva megsértése a kihirdetett semlegességnek, hogy a kormány köteles e részben számot adni.

A második kérdés sokkal fontosabb, és erre nézve a kormánynak kötelessége a lehető leggyorsabb felvilágositást adni. Értem ezalatt az elfogatás kérdését.

A fegyverszállitmányok elkobzása ellen senkinek sem lehet kifogása; ez bevégzett tény. — De ha a kormány ezt megtette, e részben azt hiszem teljesen eleget tett kötelességének. Ha a szándék az állam ellen irányult volna, a mint ezt be kell bizonyitani, akkor a kormánynak tovább kellett volna mennie, de ezen feltevés teljesen kizáratik, mert be van bizonyitva, hogy a fegyverek mellett egyszersmind fezek is voltak, s ezen körülmény világosan azt bizonyitja, hogy az illetők csakis törökbarátok lehettek és azon csoport bizonyára nem akarhatott talán, mint török csapat a mi államunk ellen törni, hogy minket talán meghóditson. És igy e szándék idegen hatalom ellen lehetett irányozva, mely hatalommal mi, t. i. Ausztria-Magyarország jó barátságban élünk. De a kormány ezen esetben is eleget tett kötelességének azzal, midőn e szándéknak keresztülvitelét meghiusitotta. Keresni azokat országszerte, a kikben meg volt esetleg a szándék ezen fegyvereket felhasználni, vagyis mint Simonyi Ernő t. barátom mondá, keresni egy még be nem bizonyitott bünhöz a bünösöket, az nézetem szerint nem lehet a kormány feladata. Én tehát ezen befogatásokat nem tartom igazoltaknak. A szám e tekintetben variál. Beszéltek százról, aztán ötvenről, ismét 30-ról, a legutolsó hirek pedig már csak 8-ról beszélnek. De ez a törvényhozás előtt, azt hiszem tökéletesen mindegy. Elég az, hogy honpolgárok elfogadtak igazságtalanul és bebizonyitott tény nélkül és egy ezen esetre alkalmazható világos törvény nélkül. Én mindezek alapján, mint már jeleztem, két főkérdést szándékozom a ministeriumhoz intézni.

Mielőtt azonban interpellatiómat felolvasnám, kénytelen vagyok a t. ház szives engedelmét kikérni arra, hogy egy, ezzel némileg, bár nagyon távoli összeköttetésben levő dologról némelyeket elmondhassak. (Halljuk!) kényszerit erre engem saját állásom ugyis, mint képviselő, ugyis, mint polgár; kényszerit erre a miniszterelnök urnak egy minapi, nem eléggé világosan mondott nyilatkozata.

T. ház! Egész őszintén, mint szoktam teljes életemben, kijelentem, hogy ezen ügyről, mely most felolvasandó interpellatióm tárgyát képezi, nekem sejtelmem sem volt egész a mult hó 27-ike reggeléig. Azon nap reggelén, mint fájdalom, igen sokszor történt rajtam, s hihetőleg másokon is e kellemetlenség, megérkezvén a pósta, egyebek közt, épen ugy, mint ma is kaptam egy névtelen levelet, mely Erdélyből keltezve, 4—5 sorból állt, s melyben tudomásomra adta egy ismeretlen kéz, hogy Erdélyben különösen a Székelyföldön egy gyülevész csoport, ezzel a kifejezéssel él — alakulva lengyelekből, menekült bolgárokból, kevés oláh és magyarból, barangol az országban azon szándékkal, hogy Törökországba, némelyek szerint Romániába menjen. Én, miként az ilyen névtelen levekkel rendesen tenni szoktam, ezt is tüzbe dobtam. Egy óra mulva kimenvén, kezembe akadt az „Ellenőr.“ Tudvalevőleg ez azon lap, mely a többiek közt első birt e hirről tudomással, s látom, hogy egészen hasontartalmu levél van a lap élén közölve, természetesen minden hozzátétel nélkül, holott mint elfeledém előbb hozzá tenni, a névtelen levél végsoraiban az állt, hogy ezen hirt némelyek az én csekély személyemmel hozzák kapcsolatba.

Mondom egy óra mulva kezembe vevén az „Ellenőrt“ s benne látván ugyanezen hirt, természetesen nevem felemlitése nélkül, minthogy sehogysem vágyódom azon dicsőségre, melyet Pulszky Ágost képviselő ur tegnapelőtt reám fogott, t. i. a meg nem érdemlett martyromságra, minthogy az ekként összetalálkozó körülmények nekem sehogysem tetszhettek, a házba jőve, midőn a miniszterelnök urral találkoztam, kértem őt, megengedi-e, hogy egy bizalmas szót intézzek hozzá? Ő szives volt bevezetni engem a szobába, hol azt kérdeztem tőle, hogy olvasta-e az „Ellenőr“ élén álló hirt, és hogy tudomása szerint van-e azon hirnek alapja.

Midőn erre választ kaptam, mert csak saját szavaimat adom elő, a miniszterelnök urét nem, hozzátettem, hogy ez engem különösen e perczben személyesen is érdekel, amennyiben én hasonló tartalmu névtelen levelet kaptam Erdélyből, a melyhez hozzá van téve, hogy némileg az én nevemet is kapcsolatba hozzák azon ténynyel. Én pedig miután nem ambitiónálom, hogy holmi gyülevész tömeggel az én nevem is combinatióba legyen, azon rövid, talán 4—5 perczig tartó párbeszéd folyamán, mely köztünk kifejlődött, egész őszinteséggel azt jegyeztem meg, amit később a bécsi lapoknak is megtáviratam, es barátaim körében kijelentettem, hogy ha ily dolog történt, én azt határozottan roszalom és belátom, hogyha ily valami történik, a kormánynak feladata közbelépni.

T. ház! Hogy ezen rövid párbeszédből csakis a magam szavait idéztem, noha bátran idézhetném az egész párbeszédet, mert sem az én beszédemben, sem pedig a miniszterelnök ur nyilatkozataiban misem volt olyan, a mit titokban kellene tartani: ezt azért teszem, mert azt vélem, hogy a képviselőház méltósága nem nyerne azzal, ha szokássá válnék a parlamentben magánbeszédeket idézni, mert ekkor vége a társadalmi érintkezéseknek, mert ekkor nem mint politikai ellenfelek állunk egymással szemben, hanem mint olyanok, akiknek óvakodniok kell egymással barátságos szót váltani.

A miniszterelnök ur multkori beszédében azt méltóztatott mondani, hogy tudna Helfy képviselőről oly dolgokat mondani, melyek meggyőznék legjobb barátait is arról, hogy lehetetlen, hogy ő a fegyverszállitásban résztvett volna. Ha a t. miniszterelnök ur ekkor concret, igaz dolgot mondott: nem látom át okát annak, hogy miért mondotta azt oly czélzatosan, oly homályosan. Ha valakinek kellemetlenséget akarunk mondani, a loyalitás azt kivánja, hogy mondjuk ki azt határozottan, hogy az illető azon helyzetbe jöhessen, hogy magát védelmezhesse.

Én azonban megvallom, nem tudom, hogy ezt a miniszterelnök ur azzal a szándékkal mondotta-e, hogy engem ezzel a nagy közönség és barátaim előtt compromittáljon vagy pedig, hogy engem megfoszszon azon martyromságtól, hogy a fegyverszállitással kapcsolatba hozassam. Ez felesleges volt, mert ettől magam fosztottam meg magamat.

A miniszterelnök ur határozottan nyilatkozhatott volna annál is inkább, miután én azon párbeszéd végén, midőn kijöttem mondtam a miniszterelnök urnak, hogy az én nevemet is belevegyitették e dologba, és miután e hireket terjesztették is, minden óvatosságom daczára, mely hirek bizonyára azon forrásból eredtek, a honnan a névtelen levél kikerült. Miután tehát ez nyilvánosságra hozatott, nem volt oka a t. miniszterelnök urnak adott szava által magát bármi tekintetben is megkötve éreznie. Egyébiránt ha bármikép kötve érezte vagy érezné most is magát a t. miniszter ur, kijelentem ezennel ugy, amint ő a mult héten volt kegyes declarálni, hogy szabad és független ember vagyok, hogy ő velem szemben ezen adott szava irányában teljesen szabad és független. (Derültség a baloldalon.)

Volt azonban a t. miniszterelnök urnak ezen mondatában valami sértő barátaim ellen, mit nem hagyhatok szó nélkül.

Az, hogy mintegy compromittálólag mondatott, hogy én nem vettem részt a fegyverszállitásban és barátaimmal szemben ugy tüntette fel a dolgot a miniszterelnök ur, mintha barátaim hibát lelnének abban, ha az derülne ki, hogy én semmit sem tudtam a dologból. (Nyugtalanság a középen).

Engedelmet kérek, ily feltévesekre a miniszterelnök urnak nincs joga. Én meg vagyok győződve arról, hogy elvbarátaim mindenike, ha a haza érdeke megkivánná, készen vannak fegyvert ragadni, de a titkos fegyverszállitás tudtommal programmunk részét sohasem képezték.

Én elvárom nyugodtan a miniszterelnök ur loyalitásától, hogy ez iránt is méltóztassék szavait kimagyarázni. Ha pedig azért hozta fel ezeket, mert némelyek szerint egészen más engem terhelő dologra akart czélozni, akkor elvárom a miniszter ur loyalitásától, hogy ha hiszi, hogy van valami, ami engem terhel, méltóztassék ezt tüzetesen előadni, hogy alkalmam legyen arra nézve nyilatkozni. (Nyugtalanság a középen).

Egész átalánosságban pedig engedje meg nekem a t. háza a t. kormány, hogy kérést intézzék hozzá: méltoztassék elhagyni azon tért, a melyet épen a legujabb időben elfoglalni méltoztattak, higyjék el, hogy ennek jó vége nem lesz, s ezt nem fenyegetés, hanem őszinte hazafi érzettől vezettetve mondom. (Halljuk!)

Méltóztassanak emlékezni arra, hogy a jelen országgyülés, — mely lakomák közepette született, s melyhez a nemzet nagy többsége oly szép reményeket füzött, igen dicstelen életet élt eddig. (Élénk mozgás a középen.) Ugyannyira, hogy most már fokról fokra sülyedve, fájdalom nagyon is kezd hasonlitani a Lónyai-epochai országgyülés utolsó szakához. (Élénk mozgás és nyugtalanság a középen) Ómen, hogy most is az utolsó ülésszakban vagyunk. Remélem, hogy nem tartozik sem a miniszterium, sem a kormányt támogató többség ambitiójához, hogy az eddig dicstelen életet élt országgyülés dicstelen halállal muljék ki. (Mozgás a középen. Felkiáltások: Ohó!!)

Ezek után bátor vagyok interpellatiómat felolvasni. (Olvassa.)

Pár hét óta a hazai és külföldi sajtó egy hirrel foglalkozik, mely szerint a m. k. kormány a székelyföldön nagy mennyiségü s titkos czélokra szánt fegyverszállitmányoknak jutott volna nyomába, sőt azokat tényleg le is foglalta.

Ugyan e hir szerint az emlitett esemény folytán számos honpolgár fogsába vitetett, mig számos más ellen rendőri vizsgálat folytattatik.

Miután a képviselőház jogosan elvárhatja, megkövetelheti, hogy az ország egyes polgárait, esetleg magát az államot érdeklő eseményről ne pusztán hirlapok, hanem az ország kormánya által hivatalosan értesitessék, tisztelettel kérdem a miniszterelnök urat:

Hajlandó-e az ugynevezett székelyföldi események tényálladékát és részleteit a képviselőház elé terjeszteni; jelesül hogy:

Igaz-e, hogy a kormány ott nagy mennyiségü fegyverszállitmányoknak jutott nyomába, s ha igen, be van-e már bizonyitva azoknak származása s rendeltetési czélja? továbbá:

Igaz-e, hogy ez események folytán számos honpolgár elfogatott, s ha igen, minő törvény alapján történtek ez elfogatások?

Kérem méltóztassék interpellatiomat a miniszterenök urral közölni.

Legyen szabad végre kifejezést adnom azon reményemnek, hogy a miniszterelnök ur sietni fog ezen interpellatióra minél előbb felelni, a mit én már azon okból is nagyon szükségesnek és üdvösnek tartanék, mert a külföldi sajtó igen tulzottan adja elő e dolgot. Ma jutott kezembe nehány külföldi lap, melyben azt olvasom, hogy odáig mennek, hogy hirdetik, miszerint Magyarországon forradalom tört ki, hirdetik, hogy ezen mozgalom, mely Erdély szélén volt, nem az orosz ellen, nem a török mellett, hanem az osztrák-magyar állam vagyis a dynastia ellen volt intézve.

Mindnyájan tudjuk, honnan származnak ezen tulzások, tudjuk, hogy az orosz kormánynak érdekében áll tulozni ezen események arányait és fontosságát, fellármázni az osztrák-magyar kormányt. De épen mert hiszem, hogy kötelessége a kormánynak kellő mertékére reducálni a dolgot és kijelenteni, hogy mennyi történt és mennyi nem.

Tisza Kálmán miniszterelnök: T. képviselőház! Ha a t. ház megengedni méltóztatik, azonnal szándékozom a benyujtott interpellatióra válaszolni. (Halljuk!) Bocsánatot kell kérnem, ha e közben a tárgygyal szorossan össze nem függő némely dologról is szólni kénytelen vagyok, de Helfy Ignácz képviselő urnak interpellátióját kisérő beszéd oly dolgokat érintett, melyeket hallgatással mellőzni nem lehet. (Helyeslés a középen. Halljuk!)

Elsőben is, hogy a legkevésbé fontossal, a személyes ügygyel végezzek, egészen egyszerüen és határozottan mondhatom, hogy igen is én multkori nyilatkozatomban, a mely mellékesen jegyzem meg, az volt, hogy nem tehetnék fel rólam, ha elmondhatnám a mit bizonyos dologról tudok, hogy én Helfy Ignácz urat gyanusithatom, mondom akkori nyilatkozatomban azon esetet értettem, melyet egyes szavakért nem állok jót, de lényegében Helfy képviselő ur arra nézve, a mit ő akkor mondott“, hiven mondott el, csak kihagyta azt, a mi indoka volt annak, hogy akkori beszédemben nem mondottam el a mit tudok, hogy t. i. a képviselő ur felkért arra, hogy a miket mond, nekem bizalmasan mondván, másnak ne beszéljem el. (Derültség.) Mivel e kérése folytán megigértem, hogy nem beszélem el, nem akartam róla szólani a nélkül, hogy erre ő felhatalmazott volna. Megvallom őszintén, hogy miután a képviselő ur azon beszédem alkalmával jelen volt, azt hittem, rögtön azt fogja mondani, hogy felment adott szavam alól, midőn nem késtem volna a dolgot hiven elmondani.

Helfy Ignácz: (közbeszól). Nem értettem mindjárt a miniszterelnök ur szavait.

Tisza Kálmán miniszterelnök: Hogy mi compromittáló lehetett volna akár Helfy képviselő urra nézve, szemben barátaival, akár barátaira nézve abban, ha én azt mondom, hogy én őt nem gyanusitom, hogy egy oly cselekvénynek, minő az erdélyi fegyvercsempészés, és a mi ezzel szándékoltatik, részese, vagy hogy ő ezzel összeköttetésben van: ezt én belátni nem tudom, ha csak a képviselő ur azt nem hiszi, a mit előadása után nem hihetek, hogy abban, ha ő összeköttetésben van vele, bizonyos érdem rejlik.

A mi azon hireket illeti, melyekre Helfy képviselő ur hivatkozott, és melyek a külföldi lapokban terjesztettek, a melyek ugy állitják elő a dolgokat, mintha Isten tudja hazai forradalomról volna szó, határozottan mondhatom, a mit a képviselő ur is tud, és tud mindenki Magyarországon, hogy ennek még csak árnyéka sem létezik. De azon, hogy ily hirek hitelre ne találjanak, nem fogunk segiteni azáltal, ha maga a képviselőház kebelében neveztetik ezen testületnek, melynek tekintélyét máskor annyira igyekeznek megvédeni, eljárása disztelennek . . .

Helfy Ignácz. Dicstelennek mondtam!

Tisza Kálmán: Igen könnyen hitelre fognak találni az ily hirek akkor, ha a mire — meg visszatérek — ezen képviselőház kebelében a forradalmi jog talált nem mondom, hogy ékesszóló de buzgó apostolokra.

Én t. ház azt, hogy egy szabad országban mi szabad, nagyon jól tudom; de oly értelemben szabad országot nem fog nekem senki sehol a világon mutatni, a mely szerint bármely viszonyok közt is szabad volna az ország alkotmányos és törvényes testületeinek és kormányának ellenére egyeseknek a maguk kezére politikát csinálni. Pedig — akármely esetben is — mindaddig, mig a törvényhozás többsége és a kormány egy politikát követ, bármely esetben is az, a mi történnék, határozottan ezek ellenére történnék és igy az ily fellépésnek jogosultságát mindaddig, mig ezen factorok együtt müködnek, semmi eshetőséggel szemben nem ismerhetem el.

És nem magam állok ezzel! 1862-ben vagy 63-ban olaszországban fegyver csempésztetett az osztrák határok közelébe. Az olasz kormány lefoglalta a fegyvereket és az alexandriai várba vitette az iletőket elmélkedni a felett, hogy szabad-e alkotmányos kormány ellenére egy vele békében élő hatalommal szemben oly müveleteket eszközölni. Nem Olaszország ellen volt intézve, nem Ausztria ellen volt intézve a csempészet. Nem hiszem, hogy az olasz nemzet azon időben nagy rokonszenvvel viseltetett volna Ausztria irányában és az olasz kormány mégis kötelességének tartotta azokat, kik ezzel foglalkoztak, az alexandriai várba záratni, s azután midőn többre mentek, midőn odáig mentek, amit Helfy képviselő ur azon esetre mondott, — amit ugyancsak álmában látott — ha a magyar-osztrák hadsereg más külügyi politika érdekében vitetnék be a háboruba, mint aminőt ő helyesel, midőn a fegyveres fellépésig mentek, mit gondol a t. képviselő ur, lehet-e mondani, hogy a magyar nemzetnek nagyobb vágya a törökökön segiteni, mint aminő vágya volt Olaszországnak Rómát elfoglalni, mit gondol, derekasb emberek-e azok, a kik nálunk ily mozgalom élére állanának, mint volt Garibaldi: és mégis az egész olasz nemzet által imádott Garibaldit utoljára fegyverrel tanitották meg arra, hogy alkotmányos törvények alatt élő országban még Garibaldinak sem szabad ellenszegülni.

A mi, t. ház, az erdélyi eseményeket illeti, a felett, hogy minő beszámitás alá essék, minő jellemzést nyerjen azok eljárása, a kik részesei voltak, ma, azt tartom, részletesen nyilatkoznom nem szabad, mert az ügy az ország rendes birái előtt van, s ezeket fogja illetni a bünöst vagy ártatlant vagy a bün fokozatát kimondani. De annyi tény, hogy fegyverek csempésztettek; annyi tény, hogy a székelyföldön élő egyének számára intéztettek, más név alatt: tehát ez már maga bizonyitja, hogy a czél nem volt bevallható. Tény az, hogy egyes küldeményeket az illetők át is vettek.

Ha ily viszonyok között a kormány beérte volna a fegyverek elvételével, lezárásával a nélkül, hogy egyfelől igyekezzék megtudni, nem volt-e már több fegyver is becsempészve; a nélkül, hogy a büntető igazság kezének, a rendes törvényszékeknek átszolgáltassa azonnal, a kik ezt tették, azt hiszem, a legnagyobb mulasztást, vétket követett volna el, még pedig nem csupán az ország ellen, hanem azon szegény emberek ellen is, a kiket némelyek roszlelkü könnyelmüsége a legroszabb sorsra akart juttatni.

S hogy foglaltattak le fegyverek, az tudatik; hogy mennyi, pontosan megmondani még ma sem tudom; azt hiszem, hogy számuk ma már a 2000-hez közel jár; de foglaltalott le még valami (Halljuk!) a mi jellemzi azon urak lelkiismeretességét, a kik ebbe befolytak, lefoglaltatott uti böröndbe pakkolt 3 láda dynamit, a mely böröndök természetesen tartalmuk bevallása nélkül Bécsből a személyvonaton vitettettek Héjas-Falváig, s borzasztó szerencsétlenségnek lehettek volna előidézői. (Nagy mozgás.)

Már uraim, ilyen emberek után kutatni és ha lehet, megtudni, kik voltak az intézők, hazai, emberi, isteni törvény szerint kötelesség. (Élénk helyeslés a középen.)

Mondom fegyverek foglaltattak le, és ez szolgálhat válaszul a kérdésre; számuk körülbelül 1500—2000.

A t. képviselő ur szükségesnek tartja, hogy tudassék, honnan, minő czélból küldettek e fegyverek? Oly kérdések megint, a melyeknek teljes felderitése természetesen a biroi vizsgálat befejezésétől függ; azonban ha állana az, a mit a képviselő ur mondott, hogy azok részben, vagy egészben a román kormány számára szállittattak, ezért nehéz volna a kormany ellen a semlegesség megsértése czimén panaszt emelni épen akkor, midőn a kormány — ha kétfelé volt szánva a fegyver — lefoglaltatta ugy egyik, mint a másik rendbeli fegyvereket és mindkettőnek csempészői iránt ugyanazon egy eljárást követi.

Hogy e fegyverek az arsenálból jöttek-e vagy nem? Arról jót állok, hogy sem az egyikre, sem a másikra azon czélok közül, a melyeket a képviselő ur érintett, az arsenálból nem adattak; de arról a biroi vizsgálat lejárta előtt jót állani nem tudnék, hogy részben nem-e olyan fegyverek is, melyek az arsenálban voltak valamikor, mert azt mindenki tudja, hogy mióta a közös hadsereg elláttatott ujabb, jobb fegyverekkel, a régibb, roszszabb fegyverek nagy fegyverkereskedőknek, nem most, hanem egy vagy két év előtt folytonosan eladattak, mint azt a világon mindenütt teszik, miután a használatból kiadott fegyvereket a raktárakban haszon nélkül elromlani, elpusztulni nem hagyják. (Helyes.)

Az érintett czélokra azonban, sem az egyikre, sem a másikra bizonynyal adva nem voltak.

Ami az egyéneket illeti: igenis az utolsó hir szerint 8 ember lett elfogva s átadva a rendes törvényes birónak, s — biztosithatom — részesitve a legillendőbb bánásmódban. Továbbá az egész ügy menete alatt Erdélybe egyetlen katona sem ment be, ki addig Erdélyben nem volt; egyetlen egy kir. biztos, sőt még kormánybiztos neveztetett ki: tehát az egész ügy vezettetett és vezettetik, — aszerint, amint az egyiket vagy másikat illeti — a rendes ugy politikai, mint biroi hatóságok által. És én részemről annyiban örülök, hogy a képviselő ur alkalmat adott nyilatkoznom, hogy azon álhirekkel szemben, melyek terjesztettek, határozottan ismételhetem, hogy igenis fegyver foglaltatott le, de sem rendkivüli katonai erő, sem külön polgári megbizott nem alkalmaztatott s mindössze 8 egyén fogatott el, kik a rendes birónak, a rendes törvényszéknek adattak át.

Ennyiből áll az erdélyi esemény, mely sajnos, hogy különösen hazai lapok nyomán nagyobb port vert fel, s nagyobbnak tüntettetett fel a külföldön mint a minő, de a mely a valóságban azon kevésre zsugorodik össze, a mit elmondottam.

Minthogy, mint mondám, az illetőknek bünös vagy ártatlan volta, vagy a bünösségök fokozata iránt, azt tartom, senki sem hiszi, hogy helyesen nyilatkoznom lehetne akkor, midőn ők a rendes biró előtt állanak: a t. ház, reménylem, válaszomat tudomásul venni kegyeskedik. (Élénk helyeslés a középen.)

Beszédem bezárásaul még csak azt ajánlom mindenkinek figyelmébe, hogy igenis a képv. ház tekintélyét épugy mint hazánk tekintélyét künn és benn fen kell tartanunk. E miatt egyes embert megtámadni lehet, egyes kormányt megtámadni szabad; de azon hurokat pengetni, melyeket mostanában itt, és e házon kivül gyakran hallunk, melyekkel egyfelől megbélyegezni akarják magát ezen testületet, másfelől nem a létező kormány, de általában a kormány ellen lármáznak, ily eljárást követve, országunknak sem jóllétét, sem csendjét, sem tekintélyét fentartani nem fogjuk, hanem ha ez irány nagyobb körre terjed, le fogjuk rontani a consolidált viszonyainkban létező hitet, melyre pedig minden tekintetben oly nagy szükségünk van. (Hosszan tartó élénk helyeslés a középen.)

Helfy Ignácz a forradalmi jogra vonatkozólag idézi lord Brougham könyvéből azon tételt, hogyha a kormány szegi meg a törvényt, a népnek nemcsak joga, de kötelessége ezen kormányt ha alkotmányos uton nem lehet, erőszakkal is megbuktatni, hogy a törvényt helyreállitsa. Érdemlegesen a tárgyhoz csak akkor fog hozzá szólani, mikor a vizsgálat befejeztével a kormány részletes előterjesztést teend a történtekről. Kérdi azonban a kormányelnöktől, hogy mely törvény alapján lettek az illetők elfogva, s miután erre választ nem kapott, e tekintetben a választ tudomásul nem veszi. Tudomásul veszi ellenben a miniszter azon nyilatkozatát, hogy az elfogottak jó bánásmódban részesülnek, noha épen ma értesült, hogy némelyek oly börtönre dobattak, melyben sem levegő, sem világosság nincs, oly börtönökben, a melyekbe rendszerint a legaljasabb gonosztevők dobattak.

Tisza Kálmán miniszterelnök: T. ház! Csak azért szólalok fel, s nem akarok érvelésbe bocsátkozni, — mert Helfy Ignácz képviselő ur azt mondja, hogy én nem feleltem neki, hogy minő törvényalapján intézkedtem.

Én először is azt merem állitani, hogy feleltem akkor, midőn reá mutattam, hogy ilyesmi semmi országban a világon nem szabad: tehát mondhattam volna és mondhatnám, legalább is annyi jogosultsággal, mint ő hivatkozott a forradalmi „salus rei publicae,“ hogy van egy „salus rei publicae,“ a melyet nem mondom, forradalmi, de a forrongó és rendetlenkedő elemek ellenében érvényesitni lehet és kell.

De nem is érem be ezzel, hanem biztosithatom először is a képviselő urat, hogy van magyar törvény, mely azt, hogy egy velünk békében élő állam a mi határainkból fegyverrel megtámadtassék, tiltja, s a biróságok bizonyosan ismerni fogják e törvényt. De hozzá teszek meg egyet. Ugy Angliában, mint Magyarországon és igen sok helyütt másutt, igen sok dologról nincs egyes concret törvény; hisz nekünk nincs gyülekezeti törvényünk, nincs még a mai időknek megfelelő törvényünk a ház sérthetetlenségéről, nincs igazi törvényünk a képviselői immunitásról, mert ami a régi követekre szólott, az a mai esetre már nem alkalmazható szóról-szóra, s mégis mert ez kifolyása a mi szabad intézményeinknek, mindezt mindenkinek respectálni kell, de amint respectálni kell azt, ami az egyén jogaira vonatkozik, ha nincs ép azzal a szóval a törvényben, ugy bizonyosan respectálni kell azt is, ami az államélet feltételére vonatkozik, ami annak okvetlen kifolyása, még ha törvény reá nem volna is.

Elnök: T. ház! Méltóztatik-e a t. ház, az igen t. miniszterelnök urnak Helfy Ignácz képviselő ur interpellátiójára adott válaszát tudomásul venni? (Igen! Nem!)

Akik tudomásul veszik, méltóztassanak felállani! (Megtörténik.) Tudomásul vétetett!

A holnap délelőtt 10 órakor tartandó ülésben először is harmadszor fel fog olvastatni a ma letárgyalt törvényjavaslat, azután tárgyalás alá fog vétetni a pénzügyi bizottság jelentése és törvényjavaslata a szeszadóról. Egyéb tárgy nem lévén, az ülést bezárom.

Ülés vége 2 óra 25 perczkor.

Ugy az európai mint az ázsiai harcztérről csak aprólékos birek érkeztek a mai nap folyamában. Mióta az európai harcztéren az esős és havas idő beállt, s mióta az ázsiai harcztéren Mukhtár pasa az oroszokat legutóbb megverte, daghesztáni fölkelés állitólagos leverésén kivül semmi sem történt, ami emlitést érdemelne.

—

Az országgyülési szabadelvü párt mai értekezletét Szontagh elnök megnyitván, a szeszadó-törvényjavaslat vétetett tárgyalás alá, mely általánosságban vita nélkül elfogadtatván, megkezdetett a részletes tárgyalás.

Vita csak a 25. §-nál fejlődött ki, melynél Széll pénzügyminiszter kijelenti, hogy nem járulhatott a pénzügyi bizottság azon határozatához, mely szerint a szesznyeredék fokozata egy egész fokkal leszállittassék. — A tárgyalás jelen stadiumában azonban nem akarja az eredeti törvényjavaslat fokszázalékát a pénzügyi bizottság által megállapitott 5 fok ellenében visszaállitani; de fentartja magának, hogy annak idejében az 5 fok, melyet most sem fogadhat el, a valódi mérték szerint állapittassék meg.

A 26. §-nál inditványoztatott az adóelengedésnek 40%-ékra való felemelése. Az értekezlet ennek ellenében a pénzügyi bizottság szerint fogadja el a §-t, mely szerint adóelengedés 34 hectoliterre 20%, 45-ig pedig 10%-ékban állapittatott meg.

Inditványoztatott még ezenkivül a szeszmérő gépszerinti megadóztatásánál, a kilónak 10 százalékban való megállapitása. A pénzügyminiszter felszólalására azonban az értekezlet 5 százalékot fogadott el.

A többi §§-ok változatlanul fogadtatván el, az értekezlet véget ért.

A tárgyalásban részt vettek: Wahrmann Mór, Tarnóczy Gusztáv, Bánó József, Móricz Pál, Hegedüs Sándor, Kerkápoly Károly és Pongrácz Lajos.

—

az eredeti szerkezetet, mert azt hiszi, hogy a becsületes embernek szava legalább is ér annyit, mint az eskü.

A ház az eredeti szerkezetet fogadta el.

A 20—22-ik §§-ok elfogadtatnak.

A 23. és 25-ik szakaszok együtt határoztatnak tárgyaltatni.

Pogonyi Dénes azon módositványt terjeszti elő, hogy a községi biráskodásnál rövid jegyzőkönyv vétessék fel, s felebbezés engedtessék a kir. törvényszékhez, a helyett, hogy mint a javaslat tartalmazza, a járásbiró előtt legyen joga az illető félnek uj pert inditani.

Horváth Lajos nem fogadja el a módositást, mert mostani községi viszonyaink közt lehetetlen várni, hogy ugy fölvett jegyzőkönyvek jöhessenek létre, mely fölebbezés tárgyát képezhetnék.

Csemegi Károly határozottan Pogonyi módositványa ellen nyilatkozik, mert az nézete szerint nehány törvényszék szervezését tenné szükségessé.

Paczolay János Pogonyi módositványát pártolja.

Szilágyi Dezső a javaslat mellett szavaz.

Föltétetvén a kérdés, a ház mind a 23., mind a 25-ik §-t az eredeti szerkezetben Horváth módositványaival elfogadja; Pogonyi módositványai mellőztetnek.

A 24. §., valamint a 26-dik §. változatlanul marad.

Itt **Szilágyi** Dezső egy uj (27.) szakasz fölvételét kéri, mely szerint a békebirák, községi ügyekben is, a harmadik fejezet intézkedései szerint járnak el. Elfogadtatik.

A 27., 28., 29., 30., 31., 32. változatlanul elfogadtatik; a 33. §-nál **Vidliczkay** styláris módositványával a 34. §. változatlanul marad.

A 35. §. azt mondja ki, hogy a meghatalmazott dijainak saját fele ellenében való birói megállapitását nem követelheti.

Hosztinszky János inditványozza, hogy a meghatalmazott, mindazon esetekben, melyekben a felek kötelesek magukat képiseltetni, követelhesse dijainak birói megállapitását.

Metzner Gyula azt inditványozza, hogy a meghatalmazott ne csak dijait, de költségeit se követelhesse.

Hets Károly Hosztinszkyt pártolja.

Horánszky Metzner inditványa által az eredeti szerkezetet csak korrektebbé tettnek látja; Hosztinszky módositványa ellen sincs kifogása.

Mind Metzner, mind Hosztinszky módositványa elfogadtatik.

A 36. §. változatlanul marad. A 37. §-hoz **Szüllő** Géza módositványt nyujt be, mely a perhalasztást kivánja lehetetlenné tenni.

Horánszky arra utal, hogy az egész eljárásban szó sincs perhalasztásról.

A ház változatlanul fogadja el a szakaszt; szintugy változatlanul fogadtatik el a 38., 39., 40., 41. §. is.

A 42-ik §-nál **Antal** Gyula a kötelezettség teljesitésére (az itélet után) minimumot kiván kitüzetni és pedig 3 napot.

Perczel Béla méltányosnak találja a módositást s azt elfogadja.

Paczolay János e módositás által ezen egész tvjavaslat czélját koczkáztatva látja.

Horánszky ellenben a törvény szellemében levőnek tartja a módositást s elfogadja azt.

A ház Antal módositásával fogadja el a szakaszt. A 43—55. §§. változatlanul elfogadtatnak. Az 56. §-nál **Teleszky** tesz kisebb jelentőségü módositást, mely **Horánszky** ajánlása folytán elfogadtatott.

Az 57—58 §. változatlan marad. Az 59. §. Teleszky egy módositásával elfogadtatik. A 60., 61. §. változatlanul marad. A 62. §-nál **Teleszky** [illegible] az e §-ra nézve beadott különvéleményt, mit **Horánszky** ellenez, a ház az eredeti szerkezetet fogadja el, a 66. §-hoz **Hosztinszky** János tesz jelentéktelenebb módositást, mely elfogadtatik.

A 67—78-ik §. változatlanul marad. A 79-ik §-nál **Pulszky** Ágost nyujt be módositást, melyben a királyi törvényszék kifejezés mellé mindenütt a „kir. járásbiróság" szót is felvétetni kéri.

A ház változatlanul fogadja el a szöveget.

A 80—90 §. változatlanul elfogadtatik, s ezzel a javaslat tárgyalása véget ér. Harmadszori felolvasása legközelebb fog megtörténni.

Elnök jelenti, hogy Simonyi Ernő interpelláczióját szombatra halasztatni kéri.

Helfy Ignácz: T. ház! Azt vélem, hogy kötelességet teljesitek, midőn a most előterjesztendő interpellatióval alkalmat nyujtok a t. kormánynak, hogy egy ügyben nyilatkozzék, a mely körülbelől 2 hét óta ugy a hazai, mint a külföldi sajtót foglalkoztatja. — Értem az ugynevezett székelyföldi eseményeket. Méltóztatnak tudni, hogy a felmerült hirek szerint nagyobb mennyiségü fegyverszállitmányoknak jött volna a kormány nyomába; ezen felfedezés folytán, mint halljuk, számos elfogatás, házmotozás, sokoldalu rendőri vizsgálat és katonai megszállás történt. Mindez természetesen fellármázta a hazai közvéleményt és fellármáztatta — véleményem és reményem szerint — tulságos nagy mértékben a külföldet.

Én ennek folytán két főkérdést intézek az igen t. kormányhoz.

Az első az, hogy egyátalában igaz-e a factum, és másodszor, hogy igaz-e, hogy ezen factum következményeként honpolgárok elfogattak.

Az elsőre nézve, ha igaz az, hogy fegyverek szállitása fedeztetett fel, a melyek titokban és más czim alatt lettek feladva, beismerem, hogy azon esetben a kormány kötelessége volt e fegyvereket lefoglalni, valamint minden habozás nélkül elismerem azt, hogy ha oly esemény, mint a minőről a hirlapok szólnak, ott történt, én a magam részéről azt határozottan roszalom.

Roszalom időszerüség és alkalomszerüség szempontjából; különösen roszalom t. i. azért, mert rendes viszonyok közt rendezett államban, a hol törvény uralkodik, bizonyos, hogy egyes csoportoknak nem szabad felfegyverkezni bármi czélra, a nélkül, hogy a kormány közbe ne lépjen, s még akkor is roszalásomat kell kifejezuem, hogy ha az illető emberek azon legnemesebb szándékkal ragadnak fegyvert, hogy a nemzetnek egy rokonszenves eszméjét keresztül vigyék, roszallom mindaddig, mig nincs bebizonyitva, hogy ezt a haza létele okvetlenül megkivánja.

Mert egész általánosságban szólva, én nem mondom, hogy nem fordulhat elő a nemzetek életében eset, midőn igenis szükséges, hogy a nemzet maga vegye kezébe sorsa intézését. Igenis lehetnek esetek, midőn előáll a törvények törvénye, a „salus reipublicae suprema lex esto".

Ily esetnek tartanám pl. — hogy a jelen kérdésnél maradjak — azt, ha teszem az osztrák-magyar kormány egyenesen az osztrák-magyar hadsereget az orosz mellé sorakoztatva küldené ő török ellen küzdeni, minthogy a magyar nemzet egyértelmüleg arról van meggyőződve, hogy az orosz hatalom terjedése Magyarországra nézve lét kérdés, és igy előáll a „salus reipublicae suprema lex esto". De én ez idő szerint oly körülményeket, amelyek ezen legfelsőbb törvény alkalmazását indokolnák, nem látok; először, mert Törökország semmiképen, még csak segitségünkre sem szorult eddigelé; másodszor, mert Oroszország terjeszkedésétől mai nap vajmi keveset kell tartani és harmadszor, mert bármenynyire homályos legyen is az osztrák-magyar politika a keleti kérdésben, az mathematice még nincs bebizonyitva, hogy az oroszszal akar járni.

Ezen okoknál fogva én azon mozgalmat, ha volt, amint volt is helytelenitsem.

Ha fegyverszállitás történt, elismerem, hogy a kormány kötelessége volt — mert minden kormány megtette volna — ezen fegyvereket elkobozni; hanem ekkor mindenesetre igen fontos a kormányra nézve ismerni ezen fegyverekre nézve azon két főmomentumot: honnan származnak ezen fegyverek és tudja-e a kormány ezen fegyverek rendeltetését?

Ez utóbbit alig lehet kideriteni, mert hiszen csak szándékkal állunk szemben. De ki lehet, ki kell deriteni az első kérdést. A fegyverek ugyanis hir szerint a bécsi császári kir. arzenál által kerültek ki, legalább részben, avagy talán egészben is. Mondom hir szerint, mert ezen ügybe beavatva nem vagyok.

Ha ez igy van, akkor az a kérdés, hogy az arzenal mily czimen szolgáltatta ki ezen fegyvereket. Azt, hogy azon czélból szolgáltatta ki, hogy egy legio alakuljon, és az azután akár Törökországba, akár Romániába menjen, az eddigiek után alig lehet hinni. Ha azonban kiszolgáltatták, mint mások mondják e fegyvereket azon czim alatt, hogy Montenegrónak, vagy Romániának adják, akkor ez oly durva megsértése a kihirdetett semlegességnek, hogy a kormány köteles e részben számot adni.

A második kérdés sokkal fontosabb, és erre nézve a kormánynak kötelessége a lehető leggyorsabb felvilágositást adni. Értem ezalatt az elfogatás kérdését.

A fegyverszállitmányok elkobzása ellen senkinek sem lehet kifogása; ez bevégzett tény. — De ha a kormány ezt megtette, e részben azt hiszem teljesen eleget tett kötelességének. Ha a szándék az állam ellen irányult volna, a mint ezt be kell bizonyitani, akkor a kormánynak tovább kellett volna mennie, de ezen feltevés teljesen kizáratik, mert be van bizonyitva, hogy a fegyverek mellett egyszersmind fezek is voltak, s ezen körülmény világosan azt bizonyitja, hogy az illetők csakis törökbarátok lehettek és azon csoport bizonyára nem akarhatott talán, mint török csapat a mi államunk ellen törni, hogy minket talán meghóditson. És igy e szándék idegen hatalom ellen lehetett irányozva, mely hatalommal mi, t. i. Ausztria-Magyarország jó barátságban élünk. De a kormány ezen esetben is eleget tett kötelességének azzal, midőn e szándéknak keresztülvitelét meghiusitotta. Keresni azokat országszerte, a kikben meg volt esetleg a szándék ezen fegyvereket felhasználni, vagyis mint Simonyi Ernő t. barátom mondá, keresni egy még be nem bizonyitott bünhöz a bünösöket, az nézetem szerint nem lehet a kormány feladata. Én tehát ezen befogatásokat nem tartom igazoltaknak. A szám e tekintetben variál. Beszéltek százról, aztán ötvenről, ismét 30-ról, a legutolsó hirek pedig már csak 8-ról beszélnek. De ez a törvényhozás előtt, azt hiszem tökéletesen mindegy. Elég az, hogy honpolgárok elfogadtak igazságtalanul és bebizonyitott tény nélkül és egy ezen esetre alkalmazható világos törvény nélkül. Én mindezek alapján, mint már jeleztem, két főkérdést szándékozom a miniszteriumhoz intézni.

Mielőtt azonban interpellatiómat felolvasnám, kénytelen vagyok a t. ház szives engedelmét kikérni arra, hogy egy, ezzel némileg, bár nagyon távoli összeköttetésben levő dologról némelyeket elmondhassak. (Halljuk!) kényszerit erre engem saját állásom ugyis, mint képviselő, ugyis, mint polgár; kényszerit erre a miniszterelnök urnak egy minapi, nem eléggé világosan mondott nyilatkozata.

T. ház! Egész őszintén, mint szoktam teljes életemben, kijelentem, hogy ezen ügyről, mely most felolvasandó interpellátióm tárgyát képezi, nekem sejtelmem sem volt egész a mult hó 27-ike reggeléig. Azon nap reggelén, mint fájdalom, igen sokszor történt rajtam, s hihetőleg másokon is e kellemetlenség, megérkezvén a pósta, egyebek közt, épen ugy, mint ma is kaptam egy névtelen levelet, mely Erdélyből keltezve, 4—5 sorból állt, s melyben tudomásomra adta egy ismeretlen kéz, hogy Erdélyben különösen a Székelyföldön egy gyülevész csoport, ezzel a kifejezéssel él — alakulva lengyelekből, menekült bolgárokból, kevés oláh és magyarból, barangol az országban azon szándékkal, hogy Törökországba, némelyek szerint Romániába menjen. Én, miként az ilyen névtelen levekkel rendesen tenni szoktam, ezt is tüzbe dobtam. Egy óra mulva kimenvén, kezembe akadt az „Ellenőr." Tudvalevőleg ez azon lap, mely a többiek közt első birt e hirről tudomással, s látom, hogy egészen hasontartalmu levél van a lap élén közölve, természetesen minden hozzátétel nélkül, holott mint elfeledém előbb hozzá tenni, a névtelen levél végsoraiban az állt, hogy ezen hirt némelyek az én csekély személyemmel hozzák kapcsolatba.

Mondom egy óra mulva kezembe vevén az „Ellenőrt" s benne látván ugyanezen hirt, természetesen nevem felemlitése nélkül, minthogy sehogysem vágyódom azon dicsőségre, melyet Pulszky Ágost képviselő ur tegnapelőtt reám fogott, t. i. a meg nem érdemlett martyromságra, minthogy az ekként összetalálkozó körülmények nekem sehogysem tetszhettek, a házba jőve, midőn a miniszterelnök urral találkoztam, kértem őt, megengedi-e, hogy egy bizalmas szót intézzek hozzá? Ő szives volt bevezetni engem a szobába, hol azt kérdeztem tőle, hogy olvasta-e az „Ellenőr" élén álló hirt, és hogy tudomása szerint van-e azon hirnek alapja.

Midőn erre választ kaptam, mert csak saját szavaimat adom elő, a miniszterelnök urét nem, hozzátettem, hogy ez engem különösen e perczben személyesen is érdekel, amennyiben én hasonló tartalmu névtelen levelet kaptam Erdélyből, a melyhez hozzá van téve, hogy némileg az én nevemet is kapcsolatba hozzák azon ténynyel. Én pedig miután nem ambitiónálom, hogy holmi gyülevész tömeggel az én nevem is combinatióba legyen, azon rövid, talán 4—5 perczig tartó párbeszéd folyamán, mely köztünk kifejlődött, egész őszinteséggel azt jegyeztem meg, amit később a bécsi lapoknak is megtávirtam, es barátaim körében kijelentettem, hogy ha ily dolog történt, én azt határozottan roszalom és belátom, hogyha ily valami történik, a kormánynak feladata közbelépni.

T. ház! Hogy ezen rövid párbeszédből csakis a magam szavait idéztem, noha bátran idézhetném az egész párbeszédet, mert sem az én beszédemben, sem pedig a miniszterelnök ur nyilatkozataiban misem volt olyan, a mit titokban kellene tartani: ezt azért teszem, mert azt vélem, hogy a képviselőház méltósága nem nyerne azzal, ha szokássá válnék a parlamentben magánbeszédeket idézni, mert ekkor vége a társadalmi érintkezéseknek, mert ekkor nem mint politikai ellenfelek állunk egymással szemben, hanem mint olyanok, akiknek óvakodniok kell egymással barátságos szót váltani.

A miniszterelnök ur multkori beszédében azt méltóztatott mondani, hogy tudna Helfy képviselőről oly dolgokat mondani, melyek meggyőznék legjobb barátait is arról, hogy lehetetlen, hogy ő a fegyverszállitásban résztvett volna. Ha a t. miniszterelnök ur ekkor concret, igaz dolgot mondott: nem látom át okát annak, hogy miért mondotta azt oly czélzatosan, oly homályosan. Ha valakinek kellemetlenséget akarunk mondani, a loyalitás azt kivánja, hogy mondjuk ki azt határozottan, hogy az illető azon helyzetbe jöhessen, hogy magát védelmezhesse.

Én azonban megvallom, nem tudom, hogy ezt a miniszterelnök ur azzal a szándékkal mondotta-e, hogy engem ezzel a nagy közönség és barátaim előtt compromittáljon vagy pedig, hogy engem megfoszszon azon martyromságtól, hogy a fegyverszállitással kapcsolatba hozassam. Ez felesleges volt, mert ettől magam fosztottam meg magamat.

A miniszterelnök ur határozottan nyilatkozhatott volna annál is inkább, miután én azon párbeszéd végén, midőn kijöttem mondtam a miniszterelnök urnak, hogy az én nevemet is belevegyitették e dologba, és miután e hireket terjesztették is, minden óvatosságom daczára, mely hirek bizonyára azon forrásból eredtek, a honnan a névtelen levél kikerült. Miután tehát ez nyilvánosságra hozatott, nem volt oka a t. miniszterelnök urnak adott szava által magát bármi tekintetben is megkötve éreznie. Egyébiránt ha bármikép kötve érezte vagy érezné most is magát a t. miniszter ur, kijelentem ezennel ugy, amint ő a mult héten volt kegyes declarálni, hogy szabad és független ember vagyok, hogy ő velem szemben ezen adott szava irányában teljesen szabad és független. (Derültség a baloldalon.)

Volt azonban a t. miniszterelnök urnak ezen mondatában valami sértő barátaim ellen, mit nem hagyhatok szó nélkül.

Az, hogy mintegy compromittálólag mondatott, hogy én nem vettem részt a fegyverszállitásban és barátaimmal szemben ugy tüntette fel a dolgot a miniszterelnök ur, mintha barátaim hibát lelnének abban, ha az derülne ki, hogy én semmit sem tudtam a dologból. (Nyugtalanság a középen).

Engedelmet kérek, ily feltévesekre a miniszterelnök urnak nincs joga. Én meg vagyok győződve arról, hogy elvbarátaim mindenike, ha a haza érdeke megkivánná, készen vannak fegyvert ragadni, de a titkos fegyverszállitás tudtommal programmunk részét sohasem képezték.

Én elvárom nyugodtan a miniszterelnök ur loyalitásától, hogy ez iránt is méltóztassék szavait kimagyarázni. Ha pedig azért hozta fel ezeket, mert némelyek szerint egészen más engem terhelő dologra akart czélozni, akkor elvárom a miniszter ur loyalitásától, hogy ha hiszi, hogy van valami, ami engem terhel, méltóztassék ezt tüzetesen előadni, hogy alkalmam legyen arra nézve nyilatkozni. (Nyugtalanság a középen).

Egész átalánosságban pedig engedje meg nekem a t. háza a t. kormány, hogy kérést intézzék hozzá: méltoztassék elhagyni azon tért, a melyet épen a legujabb időben elfoglalni méltoztattak, higyjék el, hogy ennek jó vége nem lesz, s ezt nem fenyegetés, hanem őszinte hazafi érzettől vezettetve mondom. (Halljuk!)

Méltóztassanak emlékezni arra, hogy a jelen országgyülés, — mely lakomák közepette született, s melyhez a nemzet nagy többsége oly szép reményeket füzött, igen dicstelen életet élt eddig. (Élénk mozgás a középen.) Ugyannyira, hogy most már fokról fokra sülyedve, fájdalom nagyon is kezd hasonlitani a Lónyai-epochai országgyülés utolsó szakához. (Élénk mozgás és nyugtalanság a középen) Ómen, hogy most is az utolsó ülésszakban vagyunk. Remélem, hogy nem tartozik sem a miniszterium, sem a kormányt támogató többség ambitiójához, hogy az eddig dicstelen életet élt országgyülés dicstelen halállal muljék ki. (Mozgás a középen. Felkiáltások: Ohó!!)

Ezek után bátor vagyok interpellatiómat felolvasni. (Olvassa.)

Pár hét óta a hazai és külföldi sajtó egy hirrel foglalkozik, mely szerint a m. k. kormány a székelyföldön nagy mennyiségü s titkos czélokra szánt fegyverszállitmányoknak jutott volna nyomába, sőt azokat tényleg le is foglalta.

Ugyan e hir szerint az emlitett esemény folytán számos honpolgár fogsába vitetett, mig számos más ellen rendőri vizsgálat folytattatik.

Miután a képviselőház jogosan elvárhatja, megkövetelheti, hogy az ország egyes polgárait, esetleg magát az államot érdeklő eseményről ne pusztán hirlapok, hanem az ország kormánya által hivatalosan értesittessék, tisztelettel kérdem a miniszterelnök urat:

Hajlandó-e az ugynevezett székelyföldi események tényálladékát és részleteit a képviselőház elé terjeszteni; jelesül hogy:

Igaz-e, hogy a kormány ott nagy mennyiségü fegyverszállitmányoknak jutott nyomába, s ha igen, be van-e már bizonyitva azoknak származása s rendeltetési czélja? továbbá:

Igaz-e, hogy ez események folytán számos honpolgár elfogatott, s ha igen, minő törvény alapján történtek ez elfogatások?

Kérem méltóztassék interpellatiomat a miniszterenök urral közölni.

Legyen szabad végre kifejezést adnom azon reményemnek, hogy a miniszterelnök ur sietni fog ezen interpellatiora minél előbb felelni, a mit én már azon okból is nagyon szükségesnek és üdvösnek tartanék, mert a külföldi sajtó igen tulzottan adja elő e dolgot. Ma jutott kezembe nehány külföldi lap, melyben azt olvasom, hogy odáig mennek, hogy hirdetik, miszerint Magyarországon forradalom tört ki, hirdetik, hogy ezen mozgalom, mely Erdély szélén volt, nem az orosz ellen, nem a török mellett, hanem az osztrák-magyar állam vagyis a dynastia ellen volt intézve.

Mindnyájan tudjuk, honnan származnak ezen tulzások, tudjuk, hogy az orosz kormánynak érdekében áll tulozni ezen események arányait és fontosságát, fellármázni az osztrák-magyar kormányt. De épen mert hiszem, hogy kötelessége a kormánynak kellő mertékére reducálni a dolgot és kijelenteni, hogy mennyi történt és mennyi nem.

Tisza Kálmán miniszterelnök: T. képviselőház! Ha a t. ház megengedni méltóztatik, azonnal szándékozom a benyujtott interpellatióra válaszolni. (Halljuk!) Bocsánatot kell kérnem, ha e közben a tárgygyal szorossan össze nem függő némely dologról is szólni kénytelen vagyok, de Helfy Ignácz képviselő urnak interpellátióját kisérő beszéd oly dolgokat érintett, melyeket hallgatással mellőzni nem lehet. (Helyeslés a középen. Halljuk!)

Elsőben is, hogy a legkevésbé fontossal, a személyes ügygyel végezzek, egészen egyszerüen és határozottan mondhatom, hogy igen is én multkori nyilatkozatomban, a mely mellékesen jegyzem meg, az volt, hogy nem tehetnék fel rólam, ha elmondhatnám a mit bizonyos dologról tudok, hogy én Helfy Ignácz urat gyanusithatom, mondom akkori nyilatkozatomban azon esetet értettem, melyet egyes szavakért nem állok jót, de lényegében Helfy képviselő ur arra nézve, a mit ő akkor mondott, hiven mondott el, csak kihagyta azt, a mi indoka volt annak, hogy akkori beszédemben nem mondottam el a mit tudok, hogy t. i. a képviselő ur felkért arra, hogy a miket mond, nekem bizalmasan mondván, másnak ne beszéljem el. (Derültség.) Mivel e kérése folytán megigértem, hogy nem beszélem el, nem akartam róla szólani a nélkül, hogy erre ő felhatalmazott volna. Megvallom őszintén, hogy miután a képviselő ur azon beszédem alkalmával jelen volt, azt hittem, rögtön azt fogja mondani, hogy felment adott szavam alól, midőn nem késtem volna a dolgot hiven elmondani.

Helfy Ignácz: (közbeszól). Nem értettem mindjárt a miniszterelnök ur szavait.

Tisza Kálmán miniszterelnök: Hogy mi compromittáló lehetett volna akár Helfy képviselő urra nézve, szemben barátaival, akár barátaira nézve abban, ha én azt mondom, hogy én őt nem gyanusitom, hogy egy oly cselekvénynek, minő az erdélyi fegyvercsempészés, és a mi ezzel szándékoltatik, részese, vagy hogy ő ezzel összeköttetésben van: ezt én belátni nem tudom, ha csak a képviselő ur azt nem hiszi, a mit előadása után nem hihetek, hogy abban, ha ő összeköttetésben van vele, bizonyos érdem rejlik.

A mi azon hireket illeti, melyekre Helfy képviselő ur hivatkozott, és melyek a külföldi lapokban terjesztettek, a melyek ugy állitják elő a dolgokat, mintha Isten tudja hazai forradalomról volna szó, határozottan mondhatom, a mit a képviselő ur is tud, és tud mindenki Magyarországon, hogy ennek még csak árnyéka sem létezik. De azon, hogy ily hirek hitelre ne találjanak, nem fogunk segiteni azáltal, ha maga a képviselőház kebelében neveztetik ezen testületnek, melynek tekintélyét máskor annyira igyekeznek megvédeni, eljárása disztelennek . . .

Helfy Ignácz. Dicstelennek mondtam!

Tisza Kálmán: Igen könnyen hitelre fognak találni az ily hirek akkor, ha a mire — meg visszatérek — ezen képviselőház kebelében a forradalmi jog talált nem mondom, hogy ékesszóló de buzgó apostolokra.

Én t. ház azt, hogy egy szabad országban mi szabad, nagyon jól tudom; de oly értelemben szabad országot nem fog nekem senki sehol a világon mutatni, a mely szerint bármely viszonyok közt is szabad volna az ország alkotmányos és törvényes testületeinek és kormányának ellenére egyeseknek a maguk kezére politikát csinálni. Pedig — akármely esetben is — mindaddig, mig a törvényhozás többsége és a kormány egy politikát követ, bármely esetben is az, a mi történnék, határozottan ezek ellenére történnék és igy az ily fellépésnek jogosultságát mindaddig, mig ezen factorok együtt müködnek, semmi eshetőséggel szemben nem ismerhetem el.

És nem magam állok ezzel! 1862-ben vagy 63-ban olaszországban fegyver csempésztetett az osztrák határok közelébe. Az olasz kormány lefoglalta a fegyvereket és az alexandriai várba vitette az iletőket elmélkedni a felett, hogy szabad-e alkotmányos kormány ellenére egy vele békében élő hatalommal szemben oly müveleteket eszközölni. Nem Olaszország ellen volt intézve, nem Ausztria ellen volt intézve a csempészet. Nem hiszem, hogy az olasz nemzet azon időben nagy rokonszenvvel viseltetett volna Ausztria irányában és az olasz kormány mégis kötelességének tartotta azokat, kik ezzel foglalkoztak, az alexandriai várba záratni, s azután midőn többre mentek, midőn odáig mentek, amit Helfy képviselő ur azon esetre mondott, — amit ugyancsak álmában látott — ha a magyar-osztrák hadsereg más külügyi politika érdekében vitetnék be a háboruba, mint aminőt ő helyesel, midőn a fegyveres fellépésig mentek, mit gondol a t. képviselő ur, lehet-e mondani, hogy a magyar nemzetnek nagyobb vágya a törökökön segiteni, mint aminő vágya volt Olaszországnak Rómát elfoglalni, mit gondol, derekasb emberek-e azok, a kik nálunk ily mozgalom élére állanának, mint volt Garibaldi: és mégis az egész olasz nemzet által imádott Garibaldit utoljára fegyverrel tanitották meg arra, hogy alkotmányos törvények alatt élő országban még Garibaldinak sem szabad ellenszegülni.

A mi, t. ház, az erdélyi eseményeket illeti, a felett, hogy minő beszámitás alá essék, minő jellemzést nyerjen azok eljárása, a kik részesei voltak, ma, azt tartom, részletesen nyilatkoznom nem szabad, mert az ügy az ország rendes birái előtt van, s ezeket fogja illetni a bünöst vagy ártatlant vagy a bün fokozatát kimondani. De annyi tény, hogy fegyverek csempésztettek; annyi tény, hogy a székelyföldön élő egyének számára intéztettek, más név alatt: tehát ez már maga bizonyitja, hogy a czél nem volt bevallható. Tény az, hogy egyes küldeményeket az illetők át is vettek.

Ha ily viszonyok között a kormány beérte volna a fegyverek elvételével, lezárásával a nélkül, hogy egyfelől igyekezzék megtudni, nem volt-e már több fegyver is becsempészve; a nélkül, hogy a büntető igazság kezének, a rendes törvényszékeknek átszolgáltassa azonnal, a kik ezt tették, azt hiszem, a legnagyobb mulasztást, vétket követett volna el, még pedig nem csupán az ország ellen, hanem azon szegény emberek ellen is, a kiket némelyek roszlelkü könnyelmüsége a legroszabb sorsra akart juttatni.

S hogy foglaltattak le fegyverek, az tudatik; hogy mennyi, pontosan megmondani még ma sem tudom; azt hiszem, hogy számuk ma már a 2000-hez közel jár; de foglaltatott le még valami (Halljuk!) a mi jellemzi azon urak lelkiismeretességét, a kik ebbe befolytak, lefoglaltatott uti böröndbe pakkolt 3 láda dynamit, a mely böröndök természetesen tartalmuk bevallása nélkül Bécsből a személyvonaton vitetettek Héjas-Falváig, s borzasztó szerencsétlenségnek lehettek volna előidézői. (Nagy mozgás.)

Már uraim, ilyen emberek után kutatni és ha lehet, megtudni, kik voltak az intézők, hazai, emberi, isteni törvény szerint kötelesség. (Élénk helyeslés a középen.)

Mondom fegyverek foglaltattak le, és ez szolgálhat válaszul a kérdésre; számuk körülbelül 1500—2000.

A t. képviselő ur szükségesnek tartja, hogy tudassék, honnan, minő czélból küldettek e fegyverek? Oly kérdések megint, a melyeknek teljes felderitése természetesen a birói vizsgálat befejezésétől függ; azonban ha állana az, a mit a képviselő ur mondott, hogy azok részben, vagy egészben a román kormány számára szállittattak, ezért nehéz volna a kormány ellen a semlegesség megsértése czimén panaszt emelni épen akkor, midőn a kormány — ha kétfelé volt szánva a fegyver — lefoglaltatta ugy egyik, mint a másik rendbeli fegyvereket és mindkettőnek csempészői iránt ugyanazon egy eljárást követi.

Hogy e fegyverek az arsenálból jöttek-e vagy nem? Arról jót állok, hogy sem az egyikre, sem a másikra azon czélok közül, a melyeket a képviselő ur érintett, az arsenálból nem adattak; de arról a birói vizsgálat lejárta előtt jót állani nem tudnék, hogy részben nem-e olyan fegyverek is, melyek az arsenálban voltak valamikor, mert azt mindenki tudja, hogy mióta a közös hadsereg ellàttatott ujabb, jobb fegyverekkel, a régibb, roszszabb fegyverek nagy fegyverkereskedőknek, nem most, hanem egy vagy két év előtt folytonosan eladattak, mint azt a világon mindenütt teszik, miután a használatból kiadott fegyvereket a raktárakban haszon nélkül elromlani, elpusztulni nem hagyják. (Helyes.)

Az érintett czélokra azonban, sem az egyikre, sem a másikra bizonynyal adva nem voltak.

Ami az egyéneket illeti: igenis az utolsó hir szerint 8 ember lett elfogva s átadva a rendes törvényes birónak, s — biztosithatom — részesitve a legillendőbb bánásmódban. Továbbá az egész ügy menete alatt Erdélybe egyetlen katona sem ment be, ki addig Erdélyben nem volt; egyetlen egy kir. biztos, sőt még kormánybiztos neveztetett ki: tehát az egész ügy vezettetett és vezettetik, — aszerint, amint az egyiket vagy másikat illeti — a rendes ugy politikai, mint birói hatóságok által. És én részemről annyiban örülök, hogy a képviselő ur alkalmat adott nyilatkoznom, hogy azon álhirekkel szemben, melyek terjesztettek, határozottan ismételhetem, hogy igenis fegyver foglaltatott le, de sem rendkivüli katonai erő, sem külön polgári megbizott nem alkalmaztatott s mindössze 8 egyén fogatott el, kik a rendes birónak, a rendes törvényszéknek adattak át.

Ennyiből áll az erdélyi esemény, mely sajnos, hogy különösen hazai lapok nyomán nagyobb port vert fel, s nagyobbnak tüntettetett fel a külföldön mint a minő, de a mely a valóságban azon kevésre zsugorodik össze, a mit elmondottam.

Minthogy, mint mondám, az illetőknek bünös vagy ártatlan volta, vagy a bünösségök fokozata iránt, azt tartom, senki sem hiszi, hogy helyesen nyilatkoznom lehetne akkor, midőn ők a rendes biró előtt állanak: a t. ház, reménylem, válaszomat tudomásul venni kegyeskedik. (Élénk helyeslés a középen.)

Beszédem bezárásaul még csak azt ajánlom mindenkinek figyelmebe, hogy igenis a képv. ház tekintélyét épugy mint hazank tekintélyét künn és benn fen kell tartanunk. E miatt egyes embert megtámadni lehet, egyes kormányt megtámadni szabad; de azon hurokat pengetni, melyeket mostanában itt, és e házon kivül gyakran hallunk, melyekkel egyfelől megbélyegezni akarják magát ezen testületet, másfelől nem a létező kormány, de általában a kormány ellen lármáznak, ily eljárást követve, országunknak sem jóllétét, sem csendjét, sem tekintélyét fentartani nem fogjuk, hanem ha ez irány nagyobb körre terjed, le fogjuk rontani a consolidált viszonyainkban létező hitet, melyre pedig minden tekintetben oly nagy szükségünk van. (Hosszan tartó élénk helyeslés a középen.)

Helfy Ignácz a forradalmi jogra vonatkozólag idézi lord Brougham könyvéből azon tételt, hogyha a kormány szegi meg a törvényt, a népnek nemcsak joga, de kötelessége ezen kormányt ha alkotmányos uton nem lehet, erőszakkal is megbuktatni, hogy a törvényt helyreállitsa. Érdemlegesen a tárgyhoz csak akkor fog hozzá szólani, mikor a vizsgálat befejeztével a kormány részletes előterjesztést teend a történtekről. Kérdi azonban a kormányelnöktől, hogy mely törvény alapján lettek az illetők elfogva, s miután erre választ nem kapott, e tekintetben a választ tudomásul nem veszi. Tudomásul veszi ellenben a miniszter azon nyilatkozatát, hogy az elfogottak jó bánásmódban részesülnek, noha épen ma értesült, hogy némelyek oly börtönre dobattak, melyben sem levegő, sem világosság nincs, oly börtönökben, a melyekbe rendszerint a legaljasabb gonosztevők dobattak.

Tisza Kálmán miniszterelnök: T. ház! Csak azért szólalok fel, s nem akarok érvelésbe bocsátkozni, — mert Helfy Ignácz képviselő ur azt mondja, hogy én nem feleltem neki, hogy minő törvényalapján intézkedtem.

Én először is azt merem állitani, hogy feleltem akkor, midőn reá mutattam, hogy ilyes mi semmi országban a világon nem szabad: tehát mondhattam volna és mondhatnám, legalább is annyi jogosultsággal, mint ő hivatkozott a forradalmi „salus rei publicae," hogy van egy „salus rei publicae," a melyet nem mondom a forradalmi, de a forrongó és rendetlenkedő elemek ellenében érvényesitni lehet és kell.

De nem is érem be ezzel, hanem biztosithatom először is a képviselő urat, hogy van magyar törvény, mely azt, hogy egy velünk békében élő állam a mi határainkból fegyverrel megtámadtassék, tiltja, s a biróságok bizonyosan ismerni fogják e törvényt. De hozzá teszek meg egyet. Ugy Angliában, mint Magyarországon és igen sok helyütt másutt, igen sok dologról nincs egyes concret törvény; hisz nekünk nincs gyülekezeti törvényünk, nincs még a mai időknek megfelelő törvényünk a ház sértethetlenségéről, nincs igazi törvényünk a képviselői immunitásról, mert ami a régi követekre szólott, az a mai esetre már nem alkalmazható szóról-szóra, s mégis mert ez kifolyása a mi szabad intézményeinknek, mindezt mindenkinek respectálni kell, de amint respectálni kell azt, ami az egyén jogaira vonatkozik, ha nincs ép azzal a szóval a törvényben, ugy bizonyosan respectálni kell azt is, ami az államélet feltételére vonatkozik, ami annak okvetlen kifolyása, még ha törvény reá nem volna is.

Elnök: T. ház! Méltóztatik-e a t. ház, az igen t. miniszterelnök urnak Helfy Ignácz képviselő ur interpellátiójára adott válaszát tudomásul venni? (Igen! Nem!)

Akik tudomásul veszik, méltóztassanak felállani! (Megtörténik.) Tudomásul vétetett!

A holnap délelőtt 10 órakor tartandó ülésben először is harmadszor fel fog olvastatni a ma letárgyalt törvényjavaslat, azután tárgyalás alá fog vétetni a pénzügyi bizottság jelentése és törvényjavaslata a szeszadóról. Egyéb tárgy nem lévén, az ülést bezárom.

Ülés vége 2 óra 25 perczkor.

Ugy az európai mint az ázsiai harcztérről csak aprólékos hirek érkeztek a mai nap folyamában. Mióta az európai harcztéren az esős és havas idő beállt, s mióta az ázsiai harcztéren Mukhtár pasa az oroszokat legutóbb megverte, daghesztáni fölkelés állitólagos leverésén kivül semmi sem történt, ami emlitést érdemelne.

—

Az országgyülési szabadelvü párt mai értekezletét Szontagh elnök megnyitván, a szeszadó-törvényjavaslat vétetett tárgyalás alá, mely általánosságban vita nélkül elfogadtatván, megkezdetett a részletes tárgyalás.

Vita csak a 25. §-nál fejlődött ki, melynél Széll pénzügyminiszter kijelenti, hogy nem járulhatott a pénzügyi bizottság azon határozatához, mely szerint a szesznyeredék fokozata egy egész fokkal leszállitassék. — A tárgyalás jelen stadiumában azonban nem akarja az eredeti törvényjavaslat fokszázalékát a pénzügyi bizottság által megállapitott 5 fok ellenében visszaállitani; de fentartja magának, hogy annak idejében az 5 fok, melyet most sem tagadhat el, a valódi mérték szerint állapittassék meg.

A 26. §-nál inditványoztatott az adóelengedésnek 40%-ékra való felemelése. Az értekezlet ennek ellenében a pénzügyi bizottság szerint fogadja el a §-t, mely szerint adóelengedés 34 hectoliterre 20%, 45-ig pedig 10%-ékban állapittatott meg.

Inditványoztatott még ezenkivül a szeszmérő gépszerinti megadóztatásánál, a kilónak 10 százalékban való megállapitása. A pénzügyminiszter felszólalására azonban az értekezlet 5 százalékot fogadott el.

A többi §§-ok változatlanul fogadtatván el, az értekezlet véget ért.

A tárgyalásban részt vettek: Wahrmann Mór, Tarnóczy Gusztáv, Bánó József, Móricz Pál, Hegedüs Sándor, Kerkápoly Károly és Pongrácz Lajos.

—

Az olasz parlament elnökének Crispinek Berlinben tett látogatása, s ottani kedves fogadtatásának körülményei valódi vihart idéztek elő a franczia sajtóban. Beszéltek szövetségről, a melynek éle Francziaország ellen volna irányozva. Bismarck lapja a „Nordd. Allg. Zeitung" e hirekkel szemben következő, már táviratilag is jelzett közleményben lép sikra:

Crispi ur utazása több hét óta a legkülönbözőbb elmélkedés és sejtelmek tárgyául szolgál a franczia és idegen sajtóban. A figyelem, melyben egy magánember tevékenysége részesül, azon föltevésre jogosit bennünket, hogy a német-olasz viszonyok állapotára vonatkozólag felmerülő minden tünetet különös feszültséggel figyelnek meg. — E jelenség okát nem kell Németországban keresnünk, a szélesebb látkörü franczia lapok helyesen és világosan mondják ki azt.

A „Temps" s a „XIX. Siécle" Crispi föllépését Németországban saját közönségük előtt azzal indokolják, hogy Crispi nem rég Thiers temetésén jelen volt ugyan, hogy életének sok évét töltötte Francziaországban, s a francziák iránti rokonszenvéből sohasem csinált titkot; hogy azonban ama politika iránt aggodalom, mely most a püspökök ismert manifestatióval s egy pápai választási manifestummal törekszik uralomra jutni Francziaországban, arra indithatta őt, hogy körutja alkalmából megvizsgálja, minő biztositékokra számithat hazájának nemzeti önállósága és területi állománya Olaszországon kivül.

E tekintetben immár világos, hogy bizonyára nem a franczia nemzet és Francziaország, a minőnek az még ma is mutatkozik, hanem azon elemek, melyek jelenleg annak kormányát kezökbe keriteni igyekeznek, a fenkölt olasz hazafiakat szükségképen oda vezetik, hogy a clericalis Francziaországgal szemben mindinkább Németországgal érezzék magukat solidarisnak s vele a lehetséges eventualitásokról épen a béke érdekében egyezzenek meg.

Olasz lapok a napokban ismételik, hogy szövetségi szerződés Német- és Olaszország közt nem köttetett. A lapok ezt teljes joggal mondják. Ép oly bizonyos, hogy a tárgyalások, melyek Olasz- és Németország közt talán fennforognak, semmiképen sem birnak békeháboritó irányzattal. De olyan tendentiájuk lesz, hogy kölcsönösen biztosittassék az összetartás, ha a választások után clericalis, tehát aggressiv Francziaországgal állanának szemben — mely aggressiv lenne már azért is, mert a clericalis Francziaország állandó fenyegetést képez Olaszországra.

—

A monarchia politikájáról igy nyilatkozik a „Russkaja Gazetta":

„A magyarok a dualisticus rendszer mellett nagy erőre és befolyásra tettek szert; ők a szlávok politikai ellenségei s az osztrák kormányt a nem őszinteség sikamlós utjára sodorják. Innét ered az osztrák gyámoltalanság a keleti kérdésben. Ausztria egymaga képtelen valamit tenni, magát valamire elhatározni s meghatározott szereppel a keleti kérdésben fellépni. Önkénytelen nem csak a magyarok követeléseit és a nyugati szlávok törekvéseit számba venni, hanem a német birodalomtól is függ és pedig nagyobb mértékben, mint első tekintetre látszik." Czikkiró továbbá azt bizonyitja, hogy „Ausztria" külső szövetséget nem igen köthet Oroszországgal, nem mert ezt Magyarország meg nem engedi. Angliával és Törökországgal pedig azért nem; mert ez a szlávok között forradalmat idézne elő. Francziaországra egyedül nem számithat, marad tehát Németország, mely őt vaskarjaiban tartja. Ha igaz, hogy Salzburgban orosz vereségek folytán főképen arról volt szó, hogy a barátság „Ausztria és Németország között, — meglehet a harmadik szövetséges kárára, — megszilárdittassék, ez esetben Németország mit sem koczkáztat, de kétségtelen az, ezen uj politikai fordulatnál. „Ausztria kártyára teszi önállóságát és talán fennállását is. Az osztrák államférfiak képtelensége nagy a mult hibasorozatnak következménye-e ez?

UJDONSÁGOK.

— A királyt csak e hó 23-án várják vissza Bécsbe.

— Udvari hir. Rudolf trónörökös a legszigorubb incognitóban s csupán csak egy szárnysegédtől kisérve Schweiczba utazott, honnan Müncheni megérintésével 12-én érkezik vissza Bécsbe. Onnan a trónörökös Gödöllőre fog menni.

— Személyi hirek. Trefort Ágoston a tegnap esti vonattal a fővárosba érkezett; utjában meglátogatva néhány iskolát Pozsonyban. — Báró Sennyey Pál betegeskedése miatt a telet Olaszországban fogja tölteni.

— Gróf Andrássy Gyula külügyminiszter — mint már emlitettük — magyarországi birtokaira utazott. A külügyminiszter három hétig fog maradni Tisza-Dobon. Ez idő alatt hir szerint a vörös könyv összeállitásával foglalkozik, melyet deczemberben fog a delegácziók elé terjeszteni.

— Szulejman pasa Zsombolya lakosainak távirati uton melegen köszönte meg az innen ugyancsak táviratilag küldött üdvözletet. A pasa azzal fejezi be levelét, hogy az oroszt czéljában a legvégsőig akadályozni fogják.

— A Patay István ablakán át történt lövésről a „Debreczen", melyből a hirt vettük, ujabb részleteket nem tud még. Némi homályos adatokat — ugymond — kapott, de azokat majd csak akkor közli, ha az ügyről a rendőrségtől, mely eddig jóformán semmitsem tett, kapja meg az adatokat.

— A 13 aradi vértanu rokonaihoz! Győrből vettünk a következő sorokat: A 13 aradi vértanu tábornok kivégeztetésének évfordulója minden tiszta érzelmü hazafi, még inkább pedig az 1848/9-iki szabadság harczosok keblében egy maradandó emlékezetü gyász ünnepet képez, melyről a győri 1848/9-iki honvédek kötelességszerüleg mindenkor a nagy nemzeti gyász méltóságához képest szokták megemlékezni. Minthogy pedig a győri hölgyek e hazafias kegyeletben oly magasztos és lélek emelő honleányi részvétet tanusitanak, hogy számos éveken át a gyász isteni tisztelet alkalmára felállitott ravatalt, a megdicsőült tábornokok nevével ellátott, valóban ritka szépségü és felette értékes 13 koszoruval diszitik, ennél fogva, a győri honvédegylet, az adományozó hölgyek legkészségesebb beleegyezésével azon megállapodásra jutott, miszerint: a gyász ravatalon felszentelt koszoruk, a nevet viselő szalaggal együtt a 13 tábornok özvegyének, vagy rokonainak küldessenek meg, hogy azonban ezeknek holléte iránt, mely a győri honvédegylet előtt csak részben ismeretes-bővebb adatok nyujtassanak, már a mult hó elején átiratilag megkerestetett az országos honvédegylet központi bizottsága, miszerint: a mennyiben előtte, ha csak részben is bővebb adatok volnának, azokat a mondott czélra közölni kegyeskedjék. Ha bár a győri honvédegylet igen jól tudta, hogy az országos központi bizottság nem tudakozó intézet, mégis azon erős meggyőződéssel koczkáztatta e kérelmét, hogy a hazafias kegyeletre utaló cselekvényhez előmozditó hajlamát megtagadni nem fogja, sőt ahhoz, a lehetőség szerint okvetlen járulni fog. Ma végre elkövetkezett a gyásznap, — elhangzott az „oremus pro defunctis fratribus" a gyász isteni tiszteletet bemutató áldozár ajkáról, — de a ravatalon csüggő még a honleányi erényekben tündöklő hölgyeink által füzött 13 koszoru, mert azoknak az illetékes helyükre leendő eljuttathatása iránt nem csak a kért adatok meg nem érkeztek, hanem a győri honvédegylet kérelme válaszra sem méltattatott. A száz és száz frtokra menő áldozat meghozatott, még pedig a legmagasztosabb készséggel, de elég sajnos, hogy ennyi megalázó részvétlenség mellett czélját teljesen el nem érhette. Legyen szives tehát tekintetes szerkesztő ur az elhunyt nagy férfiak iránti kegyeletből, azoknak ismeretlen tartozkodásu özvegyeik vagy árváikkal becses lapja által tudatni, miszerint: rózsa és babér-koszoruk virittanak kezeink közt, melyeket a győri szépek legszebbjei emlékül füztek számukra. Az ország, és a még életben levő 1848/9-iki honvédek pedig világszerte tudják meg, hogy minő válasz aland kilátásukba, ha valaha az országos honvédegylet központi bizottságára leendenek utalva. Fogadja megkülömböztetett tiszteletem kifejezésével kérelmem ismétlését. Haffner Ernő, 1848/9. tüzmester és a győri honvédegylet aljegyzője.

— Az ágostai evangelikusok felügyelői és superintendensei ma délután 4 órakor Zsedényinél mint az egyház kerület főfelügyelőjénél küldöttségileg tisztelegtek. A küldöttség hosszu menetben indult el az evangelikus iskola disztermében. — Egész kisérő csapat vonult utánnok Zsedényi Gizellatéri lakásáig. A küldöttségek külön-külön kerületileg tisztelegtek. — Legelőször a dunán-inneni kerület küldöttsége, élén báró Prónay Dezső főfelügyelő és Karsay superintendenssel; 2-or a tiszai kerület küldöttsége, élén Péchy közlekedésügyi miniszterrel, azután a Dunán-tuli kerület küldöttsége Szentiványi Márton főispán felügyelő, és Geduli Lajos superintendenssel, végül a bányai kerület küldöttsége, élén br. Radvánszky felügyelővel. Mindegyik kerület küldöttségének képviselő szónoka szép és szabatos beszédben a főfelügyelő, Zsedényi további támogatását és jóakaratát kérte. — Zsedényi nemkülönben szép üdvözlő beszédében tolmácsolta eddigi buzgalma s jóakaratát, melyet továbbra is az egyházkerületeknek fölajánl.

— A bajrám-ünnepet Konstantinápolyban tegnap — mint tavirják — ünnepélyesen megülték. A konstantinápolyi uj nemzetőrség 10 zászlóalja képezett sorfalat a szultán utján. — A szultán a nemzetőrök közül két parancstisztet választott ki, ezek közt Galib bejt, a nagyvezér második fiát.

— Nagy Jakab ismeretes nevü tilinkó müvész a fővárosba érkezett, a telet itt tölti, s tilinkó, furolya és angol coccertinán oktatást ad. Lakása az „Orient" szállodában a kerepesi-uton.

— A török sebesültek számára Budapestről Erdélyi Ida urhölgy egy csomag tépést küldött szerkesztőségünkbe. Köszönettel átadjuk a török consulnak.

— A budapesti törvényszék bünfenyitő osztálya ma elitélte másfél évi börtönre Hajdu Mihály volt budapest-főpóstai raktárfelügyelőt, ki az állam kárára 1400 frt értékben harminczöt mázsa spárgát sikkasztott el a felügyelete alatt volt készletből. Hajdu az itéletet felebbezte.

— Magyar fez is lesz már nálunk. Ma a váczi-utczán több fiatal ember fezt viselt, melynek bojtja veres-fehér-zöld selyemből van készitve. A török testvériség a női divatban is kifejezést nyer már. Némely hölgy fején félturbán alakban török selyem-kendőket visel.

— Nagy tüzvész volt Bajorországban, Strubingban e hó 5-én. Mint a bajor lapok irják, az iszonyu elemnek 65 fő és 85 melléképület esett áldozatul s a nyomor rendkivül nagy,

— Magvassy Mihály magán-tornaiskola tulajdonosa s igazgatója téli tornaiskoláját október hó 3-án főuton a Tüköry-féle házban földszint ismét megnyitotta. A beiratások ugyanott, naponként: délután 4-től 7-ig folynak. Magánoktatás kivánatra házakban is eszközölhető.

— A budapesti ügyvédjelöltek és joggyakornokok egyesülete f. é. october 21-én d. u. 4 órakor saját helyiségeiben (IV. hatvani utcza 3 sz,) vitaversenyt rendez, melynek tárgya: „Egy esküdtszéki eset". Pályadij 2 arany. Dr. Friedmann Bernát és Naményi József urak adománya. Pályázni óhajtók felszólittatnak hogy ez iránt f. hó. 18-ig az egyesületi titkárnál jelentkezzenek, hol az incriminált czikket, a vádbeszédet és a vádlott vallomását elolvashatják.

— Mükedvelői előadást tartottak e hó 7-én Veszprémben a török sebesültek javára. — Levelezőnk dicsérőleg emliti az egész eredményt, a „Nap" vendéglő nagy terme zsufolásig megtelt. A tiszta nyeremény mintegy 160—170 frt volt. Előadták. „A vén bakancsos és fia a huszár"-t. Az est hőse Zwicker Ferencz ur volt, ki „Friczit" személyesitette. Suli Mari k. a. „Ilon" szerepében és Biró Margit k. a. mint „Lidi," ugy Mattauschek László „vén bakancsos," Wachos Nándor „Laczi," Veisz Soma, Némethy Elek, Pfilf Andor urak, ugy a többi közremüködők és a helybeli dalárda, s különösen a 7-ik honvédhuszárzászlóaljból közremüködő huszárok s azok derék őrmestere, átalános dicséretet erdemelnek, s taps és kihivásban részesültek. Jezernetzky Eszter kisasszony a 2—3. felvonás közt Komócsy József „A Balaton tündéréhez" költeményét érzésteljesen szavalta, s zajosan 3—4-szer is kitapsolták. Előadás után — táncz volt, mely mintegy reggeli 2 óráig tartott. Hogy sok szép leány volt, felesleges még emliteni is; a sok közül a következő neveket közlik velünk: Rothfischer Fanika, Komáromy Irén, Szente nővérek, Suli Mari, Jánosy Sándorné, Vida Lujza, Vida Gizella, Medgyessy Juliska, Kanzler Mari, Manouil Riza, Berger Riza, Abelesz Miksáné stb. stb. — Megjegyzem még, hogy Veszprémben a nőegylet tagjai házról házra járnak a török sebesültek számára gyüjteni s már eddig is szép eredményt mutattak ki.

— Házmesteri furfang. Öreg napjaira gondolt, mikor jól esik az embernek egy kis heverő tőke, az a temesvári házmester, vagy a felsége, a ki a lakó felek házbérét a háziur tudtán kivül felemelte, és pedig a lakások terjedelme szerint 20—40—60 forinttal évenkint, s miután a lakók a háziurral soha érinkezésbe nem jöttek, a házmesterné kasszálta be a házbért s a fölösleget saját zsebébe csusztatta. Nemrég a lakosok egyike egyenesen a háztulajdonoshoz fordult, felszólitván levélben, miszerint november hótól kezdve szállitaná le a házbér árát az előbbeni öszszegre. Nagy volt meglepetése, midőn a házi urtól azt a választ kapta, hogy ő, mióta a ház az övé, a lakbért soha feljebb nem emelte. A csaló házmesterné ilyformán tetemes összeget takaritott meg magának, mely miatt most felelősségre fog vonatni, s aligha élvezheti öreg napjaira a keveres tőkécskét.

— Vadászjegyekért Pestmegye területén mult september hóban 1608 frt folyt be az állami adópénztárba.

— Hibaigazitás. Tegnapi számunk lóversenyi tudósitásában Batthyány „Ilona" helyett hibásan „Klára" szedetett, mit ezennel helyreigazitunk.

— Rendőri hirek. Kaveczky József szállitó-üzleti gyakornok tegnap egy rózsa-utczai ház kapujában pisztolylövéssel kivégezte magát. — Az egyetemtéren tegnap délután 2 órakor Csalmai Jozefa 17 éves cselédet elgázolta a 193. sz. kétfogatu bérkocsi. — A százháznál tegnap beszakadt az épülőfélben levő csatorna árka s a leomló föld eltemette Skalics Rezső 18 éves kőmüves inast. Az ott levő munkások ugyan rögtön hozzáláttak az omladék elhányásához, de a szerencsétlen élőhalott már megfult, midőn tetemét kiásni sikerült.

—

A hivatalos lapból. A magyar királyi igazságügyminister Olsavszky Jenő beregszászi kir. alügyészt a sátoralja-ujhelyi, továbbá E. Nagy László nagyváradi kir. alügyészt a szabadkai — és Ferku Sebő aradi kir. alügyészt a karánsebesi kir. ügyészséghez hivatalból helyezte át.

Szinház, müvészet.

— A népszinház nagy ujdonsága, a „Dráma a tenger fenekén" látványosság holnap, pénteken kerül először szinre. Ma lesz belőle a főpróba. A kiállitást rendkivül fényesnek mondják. A diszletek Lehmann müvei, a gépezeteket Galló gépész állitotta össze hosszas fáradsággal. Kiváló hatásra számit az 5-ik kép nagy vándordiszlete, mely a tenger egész csodás világát ezer változatosságával 10 átváltoztatásban fogja bemutatni; továbbá az 1-ső képben az égő Washington hajó, s a Great Eastern hajó fedélzete. A 2-ik képben „kopogós matróztáncz" fogja élénkiteni a darabot. A főszerepek Eőry, Együd, Tihanyi, Egri, Solymosi, Pártényiné, Klárné, Lukácsiné és Rákosi Szidi kezében vannak.

Fővárosi ügyek.

— A főváros törvényhatósága az 1878-iki költség előirányzat tárgyalása végett október 29-én délután 4 órakor s folytatólag a következő napokon rendkivüli közgyülést tart.

— A Terézváros törvényhatósága azon kérvényt intézte a fővároshoz, hogy a VII-ik kerületi polgári leányiskolánál engedjék meg a tornázást a főv. házipénztár terheltetése nélkül. A tanács helybenhagyta ezt a kivánalmat, de mielőtt ez irányban véglegesen határozna, az igazgatót felhivta, hogy a kivitelre nézve részletes programmot terjesszen elő.

— Marhalerakodó helyek beszüntetése. A vasuti és hajózási m. kir. főfelügyelőség megkereste a tanácsot, hogy miután az összekötő vasuti munkálatok rövid idő alatt teljesen befejeztetnek, s az összekötő vonalon a marhavásártér közvetlen közelében létező „Ferenczvárosi állomás" fog a főváros egyedüli marhalerakó helyéül kijelöltetni — a főváros többi és jelenben fennálló m. lerakodó helyeinek beszüntetésére szükséges intézkedésekhez a maga részéről is járuljon hozzá.

TÁVIRATOK.

SUMLA, okt. 9. (Az „Egyetértés" harcztéri tudósitójától; föladatott esti 6 óra 50 perczkor, érkezett 10-én regg. 8 órakor.) **Dilaver pasa, ki néhány nap előtt a Ramazán szigetről ágyuzta Gyurgyevót, tegnap Ruscsukból kirohanást intézett 800 cserkeszszel Pirgosz ellen, s az ottani lovas és gyalog helyőrséget megfutamitván, az oroszok védmüveit elfoglalta. — A plevnai táborban minden csöndes.**

Pétervár, okt. 10. (Hivatalos.) Karajalból a következőket jelentik f. hó 9-ikéről: A 2-ikától 4-ikéig tartott hadmüveletek, valamint annak következtében, hogy az orosz csapatok uj hadállásokat foglaltak el, az ellenség ma éjjel legtöbb állásait elhagyta, köztük Kizil-Tepét is, és visszavonult. Mink erélyesen üldöztük s az éj folyamában megszálltuk a Khadsivali-Szubotán vonalat.

Bécs, okt. 10. A „Pol. Cor." a következőket mondja: Ámbár Szerbia actiója nincs közvetlen kilátásba helyezve, a legujabb belgrádi hirek szerint azonban a hadi mozgalom legteljesebb folyamatában van. Tegnap óta a tüzérség utban van Branicsevótól Veliko-Izvor felé, továbbá uj ütegeket is szerveznek. Az egyes lovasosztályok Kruseváczba indulása is megkezdődött.

Gorni-Sztuden, okt. 9. (Hivatalos.) A ruscsuki hadtestnél egy kis török sereg f. hó 7-én megtámadta Koseva falut, de csapataink által visszaveretett. — A törökök f. hó 8-án megtámadták Kadiköj mellett előörseinket, elősietett tartalékaink segélyével azonban nagy veszteséggel visszautasittattak, mely alkalommal részünkről 4 ember megsebesült. — Kadikőjnél nagyobb török haderők vannak összevonva. — A törökök f. hó 7-ikén éjjel kivonultak Konstanczából és Szadinából. A törökök f. hó 8-ikán Szilisztriánál ágyuzást kezdtek az ütegekből és gőzhajókról.

Bécs, okt, 10. A képviselőház elhatározta a szeszadótörvény tárgyalását s az 1—24. §-okat elfogadta a bizottsági javaslat értelmében.

Páris, okt. 10. A conservativek bizottságának mai ülésében Broglie megczáfolta a republikánusok által emelt vádakat s arra utalt, hogy a tulajdonképeni kérdés az, conservatismus, vagy radicalismus legyen-e uralkodó, s constatálta, hogy a hatalmakhoz való viszonyok kitünőek. Mindazáltal, — mondá Broglie — várhatni, hogy ismét fölmerülnek hirlapi czikkek és táviratok, melyek Párisból Rómába, Berlinbe és Londonba mennek s onnét visszajönnek a börze megrémitésére. A miniszterelnök a becsületes és értelmes közönséget még idejében eleve figyelmezteti e fogásra.

Páris, okt. 10. (Az „Egyetértés" távirata.) A Nord-departement főnöke arra utasitja a hatóságokat, hogy Roubaix-ben és Tourcoing-ben lakó belgákat utasitsák Mac-Mahon kormánya ellen nyilatkozni.

London, okt. 10. A Reuter-hivatal jelentése szerint a kormány elhatározta a maltai helyőrség kevesbbitését.

Newyork, október 9. (Az „Egyetértés" távirata.) Az Ohióban megejtett választások alkalmával a demokraták győztek jelentékeny többséggel. Jovában a republikánusok győztek csekély többséggel,

Krakkó, okt. 10. (Az „Egyetértés" távirata.) Az orosz Visztula-vaspályának mára kitüzött megnyitását szükségessé vált javitások miatt november 1-jére halasztották.

Bécs, október 10. Magyar földteherm. kötvény 76.50 Salgó-Tarján —.—. Magyar hitel 194.— Magyar zálogievél 90 80. Erdély 104.50. Magyar keleti vasut 65 75. Magyar sorsjegy 78.—. Magyar földhitel 18 5). Magyar vasuti kölcsön 97.50. Anglo magyar —.—. Franko-magyar bank —.—. Alföld 113.—. Magyar északkeleti vasut 110.—. Kel.-vasuti elsőbbségi kötv. 63 — Tiszai vasut —.—. Municipal-bank —.—

Bécs, október 10. Hitelrészv. 206.—. Galicziai 215 75. Államvasut 268.—. Rente 63.70. 1860-as 110.—. 1864-es. 132.—. Ezüst 105.50. London 119.- Unio-b.ank —.—. Általános épitőbank —.—. Angol-Osztrák 92 50 Lombard 69 75. Tramvay —.—. Hitelsorsjegy 161.—. Napoleond'or 9.54—. Arany 5 70. Frankfurt 58.—. Porosz pénzutalvány 58.75. Török sorsjegy 14.25. Angolépitőbank —.—.

KÖZGAZDASÁG.

A rente. Az aranyjáradékra ma déli 12½ óráig összesen 11.106,600 frt iratott alá a budapesti aláiró helyeken. Ez összegből a magy, ált. hitelbanknál aláiratott eddig összesen 9.310,800 frt, (ebből a mai napra esik 592,200 frt); előjegyeztetett ugyanez intézetnél 912,000 frt, a többi intézeteknél ujjabban a következő aláirások történtek; A magyar földhitelintézetnél aláiratott 398,800 frt. táviratilag előjegyeztetett 93.600 frt. együtt e kettő tesz 492.400 frtot.

Az I. hazai takarékpénztárnál aláiratott 171,000 frt; az I. magyar ált. biztositó társaságnál 200.000 frt. Az orsz. közp. takarékpénztárnál ma aláiratott 57.000 frt; ebből még eddig bejelentetlen volt a hitelbanknál 20,400 frt.

Az egyes intézeteknél ujjan bejegyzett aláirások közül fölemlitjük a következőket;

A magyar általános hitelbanknál: Riunione Adriatika di Sicurta 100.000 frt· Pannonhalmi szt.-benedek-rendi főapátság 20,000 frt. Simor János herczegprimás 100,000 frt. Selmeczi társláda 8000 frt. Gróf Károlyi György 15,000 frt. Országos közp. takarékpénztár 37.100 forint. Schnitzer I. 10,000 frt. Zágrábi érsekség 30.000 frt. Woczasik Ist. 10.000 frt. Muraty Const. 10.000 frt. Popper és Schlesinger 10.000 forint. Krausz és Májer 10.000 frt. Rauftler Ján. 10.000 frt. Neuschloss Károly 10.000 frt. Herzog M. és társa 10.000 frt, Freystädtler Antal ujabb 50,000 frt. Trencsénmegyei esc. bank 12.000 frt. b. Majthényi Ludovica 20.000 frt. Budapesti kir. orvosi egyesület 5000 frt.

A magyar földhitelintézetnél: Bonnaz csanádi püspök 10.000 frt, b. Inkey Nándor 10.000 frt, Horváth Boldizsár 6000 frt, Szegszárdi takarékp, 15.000 frt, csornai prépostság 90.000 frt, Biharmegyei takarékp. 10.000 frt, Gömörmegyei nép- és iparbank 7800 frt, Zsolnai takarék s hitelintézet 20.000 frt, Szentandrássy Lajos 10.000 frt, Éles Henrik 10.000 frt, gr. Csekonics János 20.000 frt, Miskolczi takarékp. 11.200 frt, Kassai tkp. 11.600 frt, Jerffi Antal és fia győri nagykereskedő utján aláiratott 58.900 frt (ebben a győri takarékpénztár 25 000 frt), Beliczay Istv. békésmegyei főispán 5000 frt.

A központi takarékpénztárnál: Mosonymegyei takarékpénztár 20,000 frt. Közép-Szolnok-Zilahi takarékpénztár 2200 frt. Csallóköz-szerdahelyi takarékpénztár 10,000 frt. Liptó-sz.-miklósi takarékpénztár 2200 frt. Török-sz.-miklósi takarékpénztár 5000 frt. Nagy-sz.-miklósi takarékpénztár 10,000 frt. Nagy-Károlyi takarékpénztár 2000 frt.

Az I. magyar ált. biztositó társulatnál: Győri takarékp. 25,000 frt, szigetvári takarékp. 10,000 frt, nagy-becskereki takarékpénztár (ujabb) 5000 frt.

—

Bécs, okt. 10. (Az „Egyetértés" távirata.) Az orosz-szerb konvenczió létrejötte; a szerb katonaságnak a határok felé való indulása; továbbá a stettini bank fizetés suspensiójának hire az üzletet a mai előtőzsdén teljesen tönkre tette. Dél felé valamicskével javult a hangulat, de a zárlatnál még roszabb lett. Hitelrészvények 205.50. Angol bank 89.75. Magyar hitelbank 190.50. Papir rente 63.65. Ezüst rente 66.40. Arany rente 73.70. Husz frankos arany 9.54 Magy. arany 5.70.

Bécs, okt. 10. Az „Egyetértés" távirata.) Buza őszre 11.25—11 30. Tavaszra 11.10—11.15. Rozs őszre 8.40—8.45. Magyar 8.40—8.50. Zab őszre 7.15—7.20. Tavaszra 7.50—7.55. Tengeri 8.—8.10.

Bécs, okt. 10. (Az „Egyetértés" távirata). **A mai esti lapok a magyar rentére itt történt aláirások konstatálásában feltünő tartózkodást tanusitottak.**

—

Gabnatőzsde. Mint hogy a buza-kinálat elégtelennek mutatkozott, a forgalom igen gyér volt, csak néhány ezer mm. adatott el szilárd áron; rozs lanyha, zab és tengeri szilárd, árpa élénk kereslet folytán az árjegyzéseken felül adható el. A határidőüzletben csendes iránynál a jegyzések következők; Buza őszre 10.75—19.80, tavaszra 11.17—11.22. tengeri, bánsági május—juniusra 7.25-7.30; zab őszre 6.53—6.57, tavaszra 7.07—7.14.

Értéktőzsde. Bécsi lanyha jegyzések következtében osztrák hitelrészvények 215-ről 251.50-re. magyar hitelr. 196-ról 194 50-re csökkentek; egyéb papirok nem jöttek forgalomba A déli tőzsdén osztrák hitel 209-ig csökkent, magyar hitel 163.50-re. papirjáradék 63.70. magyar arany járadék 98.58, valuták és devisek emelkedtek: 20 frankos arany 9.59, német márka 58.80, London 118.80. Helyi papirok közül Unio viszontbiztositó 164, pesti biztositó 71, fővárosi tkptár 305-ön köttettek.

—

Veszprém, okt. 9. (Az „Egyetértés" tudósitójától.) A napokban beállott eső a szüretett — mely már mindenfelé nagyban folyik — némileg megzavarta. A bor minőségre nézve némely vidéken igen jó, de mennyiségre nézve nem felel meg a várakozásnak, mert a korán beállott hideg miatt sok szőllő nem érhetett meg tökéletesen; mindazonáltal meglehetős középtermés van. A szomoru esős idő folytán, hetivásárunk nem volt oly élénk mint az előzök. Az árak nem változtak és szilárdak maradtak. Vidéki vevő kevesebb volt mint mult héten. Kereskedelmünk is nyert egy kis lendületet. A téli ruhákat már nagyban készitik és veszik. Jó hete volt a czipészeknek, népünk csak a legszükségesebb és nélkülözhetlenek bevásárlására szoritkozik, mert alig-alig jut egyébre az adóhátralék megfizetése után, s a legritkább esetben nem elegendő erre is. A folyó hó 5-iki hetivásáron a következő árakat jegyeztük: Buza 11.20—12.40, rozs 8—8.60, árpa 8—9, zab 7.40—7 60, kukoricza 8.40—8.50, széna méterm. 3.60. Egy köbméter cserfa 3.50, tölgyfa 3 frt, sertéshus 64 kr, birka 36 kr, tojás 4 drb 10 kr.

— Az **„Első magyar általános biztositó társaság"**-nál szeptember végével életbiztositások 27.709,566 frt 84 kr. erejéig voltak érvényben. Ujabb életbiztositási kötvények ezen hó folyama alatt 135.375 frt erejéig kiállittattak, s ezen osztály dijbevétele 1877. év jan. hó elséjétől 812.111 frt 29 krra, és a bejelentett halálesetek összege 249.712 frtra rug.

A duna-drávai vasut. Ezen vasutnak üzleti szerződése a magyar kormánynyal, f. hó 1-én lépett életbe, mely napon a m. k. államvasutak igazgatósága által a duna-drávai vasut átvétetett. — Ezáltal az üzleti kiadásoknak nagy mérvbeni leszállitását reménylik elérni. Ezen pályának egyébiránt — irja az egyik hiradó — fennállása óta nemcsak hogy nincs üzleti deficitje, hanem ellenkezőleg évről évre üzleti maradványokat mutat fel. 1875-ben tiszta jövedelme 36072 forint, 1876-ban 43.857 frt volt, mig ez évben különösen ezen pályán a kivitelnek lényeges emelkedése következtében sokkal nagyobb bevételnek néz elébe.

Az éjszak-magyar épitő társaságnak Pozsonyban székelő felszámoló bizottsága a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minisztériumhoz a felszámolásnak legujabbi állásáról jelentést terjesztett fel; mely szerint a felszámolás ezen év folytán nem halad előre s e szerint a mult évben szerkesztett, a szakértők által megvizsgált és aláirt mérleg alapján birálatlanul maradt 350 darab részvény még mai napon is az érdeklett részvényesek birtokában van; 9650 részvény pedig tettleg kielégittetett. — Ezen 350 darab részvény fedezésére szolgáló téglagyár eladási árából, a perköltségek levonása után még künn levő 200 forint per alatt áll, s az árverés stádiumában van. A győri jelzálog- s hitelintézet csődperében 34,000 frtnyi követelés első biróságilag meg lett állapitva, az osztályzati itélet legközelebbi kiállitásba helyeztetett; minek folytán felthető, hogy jelen évben a forgalomban levő 350 drb részvény be fog válthatni és a felszámolás teljesen befejeztetni.

—

Napirend oct. 11-án.

Naptár Csütörtök. Katk. Filoména. Prot. Burkhardt. Görög-orosz. Cyriacus. Izr, Ahitofa. Napkél. 6 óra 13 perczkor. Nyugszik 5 óra 19 peczkor.
Képviselőházi ülés d. e. 10 órakor
Igazság ügyminiszter fogad d. e. 9 órától d. u. óráig.
Közmunka miniszter fogad d. u. 5 órakor.
Muzeumban nyirva van a természettek tára d. e. 9 órálól d. u. 1 óráig
Főv. tanács ülés d. e. 10 órakor.
Orsz, Közmunka tanács d. e. 11 órakor.
Főv, szervező bizottság d. u. 4 órakor.
Orsz. tanszer muzeum kiállitása d. e. 11. órától d. u. 2 óráig.
Főv. ipartársulat ülése este 4 órakor a Ferencziek bazárjában.
Magyar-daltársulat előadást tart a „Komlókertben" helyiségében este 8-órától.
A tiroli hangverseny ma tartatik a vigadó „nyári kertében" este 8 órától.

Kivonat a hiv. lap okt. 10. számából.

Árverések a vidéken. Juga Demeter 19400 frt nov 5. Brasso. Sinkovits Mihály 15118 frt oct. 31. Bpesten. — Gáll Antal 5040 frt nov. 2. Baáffy-Hunyad Berbély György 8284 frt nov. 12. Csornán. — Hösch Mihály 79150 frt. decz. 6. Bpesten. — Neulender Wolf 5740 frt oct. 29. Borsán — Banko Mihály 2000 frt nov. 15. Alsó-Nyék. — Velkovits Léba 2638 frt nov. 2. Ungvár. Hatfaludi Zsigmond 5396 frt nov. 2. Szamosujvár.

Csődhirdetmény. Ádám Dávid h. m. vásárhelyi bej. keresk. ellen bej. oct. 23. 24. és 25. perügyelője Damjanovits János ideiglenes tömeggondnok Kovács János ügyvéd.

—

A kis lottohuzása:

Prága	21	77	6	79	56
Lemberg	33	44	25	86	38
Szehen	67	21	11	17	88

Szerkesztői üzenet.

G. I. ur Baranyavár. Tudósitásait igen szivesen vesszük.
B. B. ur K. L. ur. Nem közölhetők Másokat kérünk.
K. L. ur Dunaföldvár. Tárgy halmar miatt késik.

Budapesti szinlapok.

Csütörtök, október 11-én.

NEMZETI SZINHÁZ		VÁR-SZINHÁZ.	
Mignon.		**Budapesten.**	
Opera 3 felvonásban.		Vigjáték 4 felvonásban	
Személyek:		Személyek:	
Meister Vilmos	Pauli	Petőfalvi	Bercsényi
Lothario	Odry	Laura	Lendvayné
Laertes	Zajonghy	Berki	Kocsisovszky B.
Friedrik	Benedek L.	Weiss	Vizvári
Jarno	Kőszeghy	Békés	Ujházi
Antonio	Pongrácz	Klára	Szathmáry L.
Mignon	Nádayné	Zágonyi	Halmi
Philine	Balázsné B. V.	Anikó	Kölesi M.
Inas	Alszegi	Kondor	Kőrőmezei
Zafari	Bodor	Forgó	Pintér
Kezdete 7 órakor.		Kezdetn 7 órakor	

Vizállás és időjárás.

Budapesten okt. 10 1.42 m. 0 fölött tiszta.
Pozsonyban okt 10. 1.21. 2. m. 0 fölött száraz.
M.-Szigeten okt 10 10.4 m. 0 fölött felhős.
Szatmáron okt. 10 0.38 m. 0 fölött felhős.
Tokajban okt. 10. 0.49 m. 0 fölött derült.
Szolnokon okt. 10 0 16 m. 0 alatt felhős.
Szegeden okt. 10. 1.08 m. 0 fölött esős.
Aradon okt. 9 1 18 m 0 alatt esős.
N.-Becskerek, okt. 9. 0.02 0. m. 0 alatt esős.
Bezdánnál okt. 8 2.33 m. 0 fölött esős.
Verbászon okt. 8. 1.79 m. 0 fölött száraz.
Eszéken okt. 9 1.40 m. 0 fölött esős.
Sziszeken okt 10 0 35 m. 0 fölött felhős
Mitroviczon szept. 13. 0.76 0 fölött derült.
Zimonyban szept. 13. 2.59 0 fölött derült.
Ó-Orsován szept. 13. 1 78 m. 0 fölött száraz.
Barcson, okt. 8. 1 08 m 0 fölött felhős

Csávolszky Lajos

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos

Nyilt-tér.

—

Helyiség változtatás.

Ezennel van szerencsém t. cz. vevőimnek tisztelettel tudtul adni, hogy

zongoratermemet

a váczíutczában 6. sz. a. helyiségből — a

váczi-utcza I. sz. a., a városháztér sarkán levő
Lika-féle házba

áthelyeztem s jelentékenyen megnagyobbitottam, minek folytán a t. cz. közönség minden kivánatának megfelelhetek. A tanár urakat és zongoramestereket szives látogatásra kérem. A legpontosabb és legjobb kiszolgálat biztositása mellett maradtam mély tisztelettel

Strobl Frigyes
zongoragyáros,
Budapest, váczi-utcza I. sz.

Ma csütörtök este

a fővárosi vigadó

kert-teremében

RAINER A. tiroli (Zillenthali), dal-társulat

hangversenyt rendez.

Kezdete 8 órakor. *Belépti-dij 50 kr.*

Szalon-garniturák első forrásból vételére nyujt alkalmat üzletem. — Egészen vánkosozott, Sating- vagy Cretton szövetekhez alkalmas garniturák, bársony- vagy selyem-imperialhoz gazdag faragványnyal, továbbá legujabb fagonu **renaissance-garniturák** a legfinomabb tömör diófából, az ehhez kiválólag készitett kimért rajzu Gobelin-szövetekkel a legnagyobb választékban s különösen szép és izlésteljes kiállitásban — Miután **magam készitem azokat**, azok árai magától érthetőleg a legolcsóbbak.

Terem: váczi-körut 61. sz., I. em., a lipótvárosi templommal szemben.

Karner József, kárpitos mester

Vidéki megrendelések előleg mellett pontosan teljesittetnek.

Megj lent és az „Egyetértés" kiadóhitalában (himző utcza 1. sz.) kapható

„UTOLSÓ BEBEK"

történeti regény 3 kötetben, irta

Pétery Károly

Ára a 3 kötetnek 3 forint.

A budapesti áru- és értéktőzsde árjegyzései. (HIVATALOS.)

Gabona árak *1877. október 10.*

BÚZA	ó vagy uj	Hangulat	100 kilogr. ára	frtkr.—frtkr.	100 kilogr. ára	frtkr.—frtkr.
bánsági	uj	lanyha	75	10 60 - 10.70	76	10 80—10 95
"	"		77	11 05 – 11 20	78	11.30—11 40
"	"		79	11.50 – 11 60	80	11.65 – 11.75
tiszav.	"		75	10.95—11.05	76	11 25 – 11.30
"	"		77	11.50 - -11.55	78	11.70 – 11,85
"	"		79	11.90 – 12.—	80	12 05—12.10
pestv.	"		75	10.80—10.40	76	10.50 – 10.65
"	"		77	10 75—10 80	78	11.——11.10
"	"		79	11 20—11 30	80	11 40 – 11 50
fehérm.	"		75	10.85 10.95	76	11.15 – 11.29
"	"		77	11 40 - 11.45	78	11.60—11.75
"	"		79	11 80 - 11.90	80	11.95 – 12.—
bácskai	"		74	—.——— —	73	—.———.—
"	"		76	—.———.—	75	—.———.—

hektoliter		Hangulat	frtkr.—frtkr.
ROZS . . . 70—72	után	csendes	7 50—7.70
ÁRPA takarm. 60—62	"	szilárd	7.60—7.85
" maláta 62 – 63.	"	"	8.40—9.50
ZAB . 36—40	"	"	6 70—6 80
KUKORICZA, 74.	"	lanyha	7 40—7.50
" másnemü 72	"	"	7.35—7.40
ZAB . . . nélkül	"	szilárdabb	— —
REPCZE, fekete .	"	"	—.— —.—
" bánáti .	"	"	—.— —.—
KÖLES	"	"	—.— —.—

Különféle termények.

Heremag	szilárd	magyar —,—.— p. á.
Disznózsir	csendes	pesti 66.—66.50
Szalonna	lanyha	64.— p. 64 50 kr. á.
Faggyu	szilárd	54— p. 55.- frt á.
Szilva	"	35.70—36.50
Dió	szilárd	—.—— kr.
Gubacs	szilárd	26.75—28.50
Hamuzsir	lanyha	feh. —.—, kékes —.—
Berkő	szilárd	70.—71.— kr.
Méz	csendes	nyers 32 sárga csurg. 37.50
Viasz	szilárd	rozsnyói 156
Szesz	csendes	34.——34.50 kr.

Befizet	Kötvények:	Adva	Tartva
100	Magyar vasuti kölcsön 120 frts	97.50	98.—
120	Gömöri államvasuti záloglevél	—.—	—.—
	Magyar sorsjegy kölcsön	78.50	79.50
	1871-ik magyar államkötvény	—.—	—.—
	1872-ik "	—.—	—.—
	1874-ki m. k. kincst. ut. 6% oz.	102.—	103.—
	Földteherm. kötvény magyar	77 25	77.75
	" " 1867. zár.	77.—	77.50
	" " temesi b.	76 —	77 —
	" " 1867. zár.	76 —	76 50
	" " horv.-szl.	—.—	—.—
	" " erdélyi	75.—	76.—
	Szőlőváltsági kötvény 100 frts	76.—	76 50
	1871. pestvárosi kölcs. 6%	87 75	88.—
	Biztositások:		
200	Első magyar biztosító társaság	1525.—	—.—
100	Haza, életbiztosító társaság	—.—	—.—
100	Pannonia, viszontbiztos. társ.	395.—	400 —
300	Pesti biztosító intézet	71.—	72.—
	Vasutak:		
200	Pécs-barcsi vasut	—.—	—.—
200	Pesti közuti vaspálya társaság	156.—	157.—
100	Budai " "	—.—	12.—
200	Ujpest-Rákospalotai lóvonatu	—.—	—.—
200	Alföld-Fiumei	115 —	116 —
200	Észak-keleti	112.50	113.50
200	Magyar-keleti	—.—	—.—
200	Első erdélyi	105 50	106.50
100	Déli vaspálya-társaság	—.—	—.—
80	Budai hegyipálya	50.—	51.—
	Bankok:		
100	Municipális hitelbank	17.–	18 —
100	Angol-magyar bank	—.—	—.—
200	Magyar általános hitelbank	193 50	194 —
200	Franco-magyar bank	—.—	—.—
160	Magyar által. földhitelrészv.-t.	20.—	21.—
80	Kisbirtokosok földhitelintéz.	32.—	34.—
100	Takarék- és hitel-egylet	—.—	—.—
100	Budai-óbudai népbank	—.—	—.—
200	Iparbank	122.—	124.—
500	Budai kereskedelmi bank	—.—	—.—
200	Pesti " "	585.—	590.—
100	Pesti iparbank	38.—	40.—
50	Pest-budai kézmüves-bank	51.—	53.—
240	Birodalmi tisztiegyl. m. hit. int.	— —	—.—
	Takarékpénztárak:		
60	Gödöllői takarékpénztár	—.—	—.—
100	Országos központi "	77.—	78.—
1000	Pesti I. hazai "	2360.—	2380.—
100	Pest-Budai fővár. "	308.—	310.—
100	Pest-külvárosi "	58.—	60.—
140	Szent-Endrei "	—.—	—.—
90	Ujpesti "	—.—	—.—
	Malmok:		
500	Concordia-gőzmalom	395 —	998 —

Befizet	Leszám. kamat		Adva	Tartva
200		Erzsébet-gőzmalom	200.—	201.—
160		Luiza-gőzmalom	179.—	180.—
200		Molnár- és sütő-gőzmalom	330.—	335.—
500		Hengermalom	675.—	685.—
300		Victoria-gőzmalom	296.—	298.—
500		Első budapesti gőzmalom	950.—	960.—
1000		Pannonia-gőzmalom	980.—	990.—
80		**Különféle iparpapirok:**	—.—	—.—
500		Építőtársaság, Pesti	270.—	275.—
200		Serfőződe, I. magyar	130.—	135.—
200		Sertéshízlaló	260.—	265.—
500		„Athenaeum" könyvnyomda	470.—	480.—
200		Pesti	—.—	—.—
500		„Franklin-Társulat"	173.—	175.—
200		Ganz-féle vasöntöde	206.—	—.—
200		Gschwind-féle szeszgyár	480.—	500.—
210		Kereskedelmi épület	163.—	165 —
200		Gyapjumosó és bizom. I. magy.	85.—	87.—
100		Salgó-Tarjáni kőszén	70.—	—.—
100		" vasöntöde	75.—	80.—
200		Schlick-féle vasöntöde	— —	35.—
200		Sóskúti kőbánya-társaság	190.—	195.—
200		Spodium és csontliszt	—.—	—.—
500		Szeszgyár, I. magyar	43 —	44.—
200		Kőszén- és téglagyár (Drasche)	—.—	—.—
200		Általános Waggon-kölcs. társ.	58.—	60.—
105		Alagut-társaság	25.—	26.—
200		Tégla- és mészégető, ujlaki	45.—	47.—
200		Téglagyár, kőbányai		
		Záloglevelek:		
		Magyar földhitelintézet 5%	91.—	91.25
		" járadékbárcza 5%	100.50	100.75
		" jelzálogbank 5½%	79 50	80.—
		" ált. földhiteltárs. 6%	—.—	—.—
		" " " 5½%	—.—	—.—
		Pesti kereskedelmi bank	89 25	89.75
		Kisbirtok. földhitelintézet 6%	84.—	85.50
		Elsőbbségek:		
300		Éjszakkeleti vaspálya 5%	66.25	66 75
300		Magyar galicziai vasp. ez. 5%	—.—	—.—
200		I. erdélyi vasp. 5% ez. frt 100	—.—	—.—
100		Budapesti lánczhid 6%	88.—	88.50
150		Budapesti malom 6%	—.—	—.—
		Pénznemek:		
		Császári arany	5.68	5.70
		Osztrák-magyar 8 frtos arany	9.54 —	9.57
		20 frankos arany	9 54 —	9.57
		Osztrák és magyar ezüst	105 50	106 —
		Porosz pénztárjegy	58 70	58.80
		Váltók:		
	4	Augsburg 100 délném. frt után	—.—	—.—
	4	M. Frankfurt 100 din. frt után	57.90	58 10
	4	Hamb. 100 din. bir. Mark után	57.90	58.10
	2	London 100 font Sterling után	119.—	119.25
	—	Milano 100 Lir. n. lit. (frc) után	—.—	—.—
	3	Páris 100 frano után	47.40	47.50

A bécsi tőzsde árjegyzései. *október 9.*

	Adva	Tartva
I. Osztrák államadósság,		
Egys. jár. jegyekb. máj.—nov. 5%	64.10	64.25
" " ezüstben jan.—jul. 5%	66.70	66.90
Sorsolással 1839-ből egész sorsjegy pp.	315·—	317 —
" 1860-ból 100 frtos 5%	119 25	119.75
" 1864-ből 100	132.50	133.—
II. Földteherment. kötvény.		
Horvát-tótországi 5%	84.—	—.—
Erdélyi 5%	75.25	757.5
Temesi Bánság 5%	76.50	77 -
Temesi 1867-iki sorsol. záradékkal	76.—	77.—
Magyar 5%	77.—	78.25
" 1867-iki sorsol. záradékkal	77.—	78 —
III. Magy. közkölcsönök.		
Dunaszabályozási 5% 100 frtos	103.50	104.—
Magy. vasuti 120 frt (30) frk.) 5%	—.—	—.—
Gömöri záloglevél 5% 150 frt	128.—	129.—
Magyar nyeremény 100 frt	78 75	79.25
" " 50 frt	79.—	79 50
" szőlődézsma vált. 100 frs	76.25	76.50
Pest városi 6%	—.—	88.—
IV. Bankrészvények.		
Ang.-osztr. b. 200 frtos 120 frt bef.	94.25	94.75
Angol-magyar bank 100 frt 40%	—.—	—.—
Magyar földhitelintézet 200 frt 50	18 50	20.—
Keresk. és iparhitelintézet 160 frt	215 75	216.25
Magyar általános hitelint. 200 frt	200.—	250.- -
Pesti kereskedelmi bank 500 frt	—.—	—.—
Alsó-ausztriai leszám. bank. 500 frt	755.—	765 —
Franco-osztrák 100 frt	—.—	—.—
Franco-magyar 200 frt	—.—	—.—
Magyar ált. municipalis 200 frt 40	—.—	—.—
Osztrák nemzeti bank	842.—	844.—
Uniobank 200 frt	63.50	63.50
V. Közlekedési vállalatok.		
Alföld-fiumei pálya 200 frt	115.—	116.—
Dunagőzhajózási társ. 500 frt pp.	348.—	350.—
Pécs-barcsi pálya 200 frt ezüst	—.—	— —
Kassa-oderbergi pálya 200 frt	107.—	108.- -
Első erdélyi pálya 200 frt ezüst	105 50	106 50
Állampálya 200 frt pp.	270.—	271.—
Déli pálya 200 frt	70.—	71.—
Tiszai pálya 200 frt	185 50	186.50
Magyar-gácsorsz. első pálya 200 frt	100.—	101.50
" észak-kel. pály 200 frt ez.	112.50	113 50
" keleti pálya 200 frt	—.—	—.—
" nyug. székesf.-grácz 200 frt	110.—	110 50
Bécsi Tramway 200 frt	104 50	105.—
VI. Záloglevelek.		
Osztrák földhitelintézet sorsj. 5%	104.—	105.—
" 33 éves visszafizetés 5%	88.75	89.25
Nemzeti bank o. é. 5%	97.65	97.80

	Adva	Tartva
Magyar földhiteltárs. 34 év 5½%	—.—	—.—
" földhitelintézeti 5½%	90.80	91.—
" kereskedelmi bank 28 év	—.—	—.—
VII. Elsőbbségi kötvények.		
Alföld-fiumei pálya 200 frt. ez. 5%	—.—	70 50
Báttaszék-Dombovár 200 frt ez. 5%	63 50	64.50
Pécs-barcsi pálya 200 frt ezüst	—.—	81.—
Kassa-oderbergi 200 frt	70.50	70.75
Első erdélyi pálya 200 frt ezüst	66.—	66 50
Állampálya 500 frank 3%	150 50	152.—
" 1867-iki 3%	143.50	144.—
" 200 frt 5%	142.—	144.—
Tiszavidéki 5%	79.50	80.—
Magyar észak-keleti 300 frt 5%	66.40	66.70
" keleti 300 frt 5%	66.25	66.50
" nyugoti 200 frt 5%	—.—	69.—
Eperjes-tarnovi pálya 300 frt	—.—	—.—
Károly Lajos pálya 300 frt II. kib.	99.50	100.—
VIII. Magánsorsjegyek.		
Hitelintézet 100 frt	161.—	161.50
Clary 40 frt pp.	29·25	29.50
Dunagőzhajózási társ. 100 frt pp.	92.50	98 25
Innsbruck városi 20 frs	17.—	17.50
Keglevich 10 frt	12.75	13.25
Krakkói sorsjegy kölcsön 20 frt	14.50	15.—
Budavárosi kölcsön 40 frt	28.75	29.25
Pálffy 40 frtos pp.	26.50	27.50
Rudolf alapitvány 10 frt	13.50	14.—
Salm 40 frt pp.	39.—	39 50
Salzburgi dijsorsjegy 20 frt	15.—	15 50
St.-Genois 40 frt pp.	29.—	30.
Stanislau városi 20 frt	20.50	21 50
Triesst város 100 frt pp.	120.—	121.—
Waldstein 20 frt pp.	29.25	22.75
Windischgrätz 20 frt	28.25	29.—
IX. Váltók (3 hóra).		
Amsterdamra 100 frt holl. 3%	98.15	98 30
Augsburgra 100 mark 4%	57.65	57 85
Berlin 100 mark 4%	57.65	57.85
Mailand 100 tallér 5%	—.—	—.—
Brüssel 100 frs 2½%	—.—	—.—
Frankfurti 100 mark 4%	57.65	57.85
Hamburgra 100 b. márk. 4%	57.65	57 85
Londonra 10 font sterling 2½%	118.50	118.75
Marseille 100 frank 3%	—.—	—.—
Páris 100 frank 3%	47.20	47.25
Pénzek árfolyama.		
Cs. k. arany	5.66—	5.67—
20-frankos arany	9.48—	9.49—
Orosz imperiale	—.—	—.—
Mária-Terézia-tallér	—.—	—.—
Ezüst	105 20	105.40
Egyleti tallér	—.—	—.—
Porosz péuztári utalvány	58.50	58.60

HIRDETÉSEK.

Több bajon
egyszerre segitett!

Tessék elolvasni a TIETZ F. porosz királyi udvari tanácsos által Berlinből beküldött köszönő iratot, melyet HOFF JÁNOS cs. kir. udvari malátakészitménygyárának Bécsben I. Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Budapesten, kalap-utcza 10.

küldött.

Berlin, jan. 26. 1877.

Ezennel tisztelettel tudatom önnel a következőket: altesti bajok, emésztéshiány, hämorrhoidalis baj, mint a lélegzési szerv elnyákosodása arra inditottak, hogy sikertelen fürdői utak után a lapokban nagyon dicsért Hoff János-féle malátakészitményeket, különösen az ön malátakivonat-sörét, finomul izlő malátakivonat-csokoládéját, malátakivonat bonbonjait, e világhirü nyalkaoldozó szereket használjam. E kitünő izü gyógy- és tápszerek több heti használata után a legörvendetesebb hatást észleltem. Emésztésem viszszatért rendes müködésébe, nyakam benyákosodása eltünt, lélekzetem tágult, testem feszültsége engedett. E sör használata után oly üdének érzem magamat, a milyent csak 55 évem megenged. — Miután nőm rögtön elrekedt, ő szinte az ön malátasörét használta, melyet orvosi rendelet folytán melegen ivott. Hangja csakhamar visszatért s igy mindketten a legjobb egészségnek örvendünk. Az igazság érdekében nyilvánosságra hozom a mondottakat s kijelentem, hogy a kitünő Hoff-féle malátakészitményekbe vetett hitemet mi sem fogja megingatni.

Tietz Frigyes,
cs. és királyi udvari tanácsos,
Leipzigerstrasse 71.

Császári, királyi, herczegi stb. kitüntetések, számra 44, melyeket 30 év alatt nyert, ugy, mint s mini mást emelik a Hoff-féle malátakészitményeket. Nyolcz közülük 1876-ból való, köztük a magyar király, a német császár, a szász király megujitott kegylevelei. Csak valódi Hoff-féle készitményeket kell kérni. Oly maláta-gyártmányok, melyek az osztrák-magyar kereskedelmi törvényszékek előtt bejelentett védjegy a (feltaláló arczképe) nélkül vannak kiállitva, nem valódiak, ezekből hiányzanak a gyógyfüvek s nem ugy vannak készitve, mint az igazi hatásos készitésmód rendeli.

ÁRAK:

Malátakivonat-egészség-sör palaczkja 60 kr. Láda és palaczkkal: 6 palaczk 3 frt 88 kr. 13 palaczk 7 frt 26 kr 28 palaczk 14 frt 60 kr. 58 palaczk 29 frt 10 kr. ½ kilo **maláta-csokoladé** I. 2 frt 40 kr, II. 1 frt 60 kr, III. 1 frt (Nagyobb mennyiségnél árkedvezménynyel.) — **Maláta-czukorkák** zacskója 60 kr. (½ vagy ¼ zacskóval is kapható) — **Gyermek-táp-malátaliszt** 1 frt. — **Konczentrált malátakivonat** 1 palaczk 1 frt 60 krért is kapható. — **Egy kész maláta-fürdő** 80 krba kerül.

Magyarországi főüzlet:

Budapesten, kalap-utcza 10. szám.,
bemenet a kapu alatt.

Raktár: **Török József** gyógyszertárában király-utcza 7. sz. a.

A szegedi országos kiállitáson érdeméremmel és a III. országos tüzoltógyülésen Aradon a nagy arany és ezüst éremmel kitüntetve.

BUDAPEST. — BUDAPEST.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüzoltószergyár,
harang- és érczöntődéje,

ajánlja szabadalmazott uj szerkezetü fecskendőit, tüzoltó-egyletek legénységi felszereléseit, vállalkozik kutak, szivattyuk és harangok készitésére

jótállás mellett a legjutányosabb árakon.

Különösen figyelmébe ajánlja a nagyérdemü gazdaközönségnek, saját-készitményü és transatlantia szivattyus kutait és gyárának vizvezetékek teljes felszerelhetésére nagy figyelemmel külön felállitott vizmütészeti osztályát.

Mintaszerelések, képes árlapok, kivnatra rendelkezésre állanak.

Fióktelep: Erdély és Románia részre: Kolozsvártt, belsőmonostor-utcza.

Minden eddigi világtárlaton, haladás, jóizlés és versenyképességeért első dijakkal jutalmazva.

MÖSSMER JÓZSEF

rumburgi vászon raktára

a „menyasszony"-hoz

koronaherczeg (uri-) utcza 10-ik szám, zsibárus-utcza sarkán, Budapest,

ajánlja dusan fölszerelt raktárát u. m mindennemü legjobb minőségü **rumburgi, irlandi, hollandi, creas, fonal-vásznat és ágylepedővásznait; asztalteritékek** 6, 12 és 24 személyre, **ágynemüek, csinvat, jaquard, damaszt, gradl, kávéskendők, törülközők**; sziléziai len ugy mint angol és **franczia battiszt és irlandi vászonzsebkendők, függönyök, asztal- és ágyteritők; flanell takarók, zsinor, pipue szines ruhabarchet, flanell wattmoll, chiffon,** angol **shirting és oxfordokat.** Női és uri felszerelések: kész **női és uri ingek, nadrágok, corzettek, alsó-szoknyák, lepedők, párnák, harisnyák, fésülő-köpenyeg,** valamint **himzett vászon és battiszt csikok, betétek, csipkeneműek, kézelők és gallérokat**; nemkülönben egész felszerelések **gyermekek számára.**

Teljes menyasszonyi készletek minden nagyságban, leggondosabban teljesittetnek. — Az árak minden szilárd hitelü, tiszta jó és nehéz vásznakat tartó czégek közt a legolcsóbbak.

ÁRJEGYZÉKEK kivánatra beküldetnek, és vidéki utánvételi megrendelések azonnal pontosan teljesittetnek.

Ovás és felviálgositásul!

Még soha nem idézett elő valamely szépitő-gyártmány oly feltünést a szőrnövés minden nemében elért rendkivüli sikerei által, mint a WINKELMAYER-féle

Bojtorjángyökér-szesz,

miután **flatal,** alig **15 éves emberek is oly tömött szakállt kaptak,** a minő csak előrehaladottabb korban vagy soha sem szokott beállani; **a fej kopasz részei,** a melyeken éveken át haj látható nem volt, **ismét sürün megszőrösödtek.**

Nem csoda tehát, ha utánzatok és emisitványok előfordulnak, sőt egy itteni üzletember nem átallotta tekintélye rovására ha **általam elbocsátott bolti szolgával** szövetkezni és holmi kotyvasztékot hasonló **egy** ezés mellett hirdetni és ez által **a t. ez. közönséget tévutra vezetni és ámitani.**

A bécsi „Medezinische Zeitung" is odanyilatkozik, hogy a legjobb minőségü bojtorjángyökérszesz egyedül Winkelmayernál kapható.

Ámitások elkerülése végett kéretik tehát, miszerint mindenütt csak Winkelmayer-féle bojtorjángyökér-szeszt és egyéb bojtorjángyökér-készitményt követelni sziveskedjék.

Árak: egy üvegcse **bojtorjángyökér-szesz** 90 kr, egy tégely **bojtorjángyökér-kenőcs** 50 kr, egy tégely **Brillantin** a szakáll szép alakitására és simulékonyságára, 40 kr; **bojtorjángyökér-olaj** 40 kr, **bojtorjángyökér-rudkenőcs** 30 kr. **bojtorjángyökér-bajuszkenő** 20 kr, **Eau Athenienne,** legjobb szer a hajkorpa elpusztitására, 50 kr; **Purgin,** egy növényszer a haj vagy szakáll eredeti **szine** visszaadására, 1 frt; a **Purgin** tiszta növényszer minden ásványi alkatrészek nélkül, tehát egészen ártalmatlan.

Az elküldés csak akkor eszközöltethetik, ha a megrendelés a csomagolással együtt legalább **1 frtot** tesz, szállitásnál minden üvegese csomagolása 10 kr.

Központi szállitó-raktár:

WINKELMAYER J.

Bécs, VI. Dezirk, Gumpendorferstrasse Nr. 159 és Stumpergasse Nr. 13.

Fiók-raktár Bécsben: Hauptner M. fodrász Schottering a Gonzaga-Gasse sarkán, és Neustein Fülöp gyógyszertár a Szt. Lipóthoz, Stadt, Planken-gasse.

Budapesten: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész, király-utcza 7. **Prágában:** Fürst gyógyszerész. **Brünnben** Eder F. gyógyszerész. **Gráczban:** Kielhauser H. gyógyszerész. **Temesvárt:** Jarmisz Ernő gyógyszerész. **Kolozsvártt:** Széky Miklós gyógyszerész. **Gyöngyösön:** Mersits Nándor gyógyszerész.

Legnagyobb raktára
a
SIR-LÁMPÁKNAK

a legkülönfélébb alakokban 6 forinttól 40 forintig létezik a készitő

Kutschera György

bádogos-mester raktárhelyiségében

aranykéz-utcza,

a „Vadászkürt" szálloda átellenében s a „Nemzeti szálloda" mellett.

Ismételadók mérsékelt árleengedésben részesülnek.

Gummi-ruganyos

SÉRVKÖTŐK.

Legujabb találmány a Bogand tanár által Amerikából behozott ruganyos sérvkötő ugy urak, mint hölgyek és gyermekek részére Ez rugók nélkül egyedül **gummi**-ból van müvészileg összeállitva, s czélja, hogy még a legidültebb sérveket is a legrövidebb idő alatt egyenlő helyzetbe hozza, s mind nappal a legerősebb munkában, mind éjjel alvásközben használható, a nélkül, hogy a sérvben szenvedő akadályozva volna foglalkozásában Nagyon hasznos, hogy ez még éjjel is a testen maradhat, mivel különösen jó s kellemes nyomást gyakorol a szenvedő részre.

Angol és franczia aczél-kötők, suspensoriumok, szövöttek, **gummiból**, valamint szarvasbőrből valók nagy raktára.

Méhföcskendők, légvánkosok, ágybetétek, tisztulásfelfogók, óvszerek, gummiharisnyák és mindenféle gummiáruczikkek.

Sérvkötőknél kérem tudtul adni, hogy jobb- vagy baloldalra, vagy kettősek kivántatnak-e, szintugy a test bőségét is.

Megrendeléseket utánvét mellett pósta fordultával telj esit

POLITZER MORICZ,
sérvkötő-készitő,
Budapest, Deák Ferencz utcza.

HIRDETÉSEK

e lap részére felvétetnek a

kiadóhivatalban

himző-utczasz. 1.

URI-RUHÁK.

Őszi-öltözékek 16, 18, 20, 30 frt.
Felöltők 9, 10, 12, 15. 24 frt.
Téli kabátok 16, 18, 20, 24, 30 frt.

(és fölebb)

fiu-ruhák.

Öltözékek 4, 5, 6, 8, 10, 15 frt.
Pletot-k és Mencsikoffok 6, 7, 8, 10, 14, 20 frt.

ajánlja

HAAS ADOLF L.,

Budapest, kigyó-utcza 2.

Fiuruhákra való vidéki megrendeléseknél csupán az életkor tudtul adása kéretik.

BUDA PEST

legolcsóbb butorbevásárlási forrása.

Arjegyzék.

1 pár	1 ajtaju chiffon	32—35 frt.
1 pár	2 ajtaju	40—45 frt.
1 pár	finom faragványnyal	50 – 60—100 frt.
1 pár	ágy	22, 26, 30, 40, 50, 60, 100 frt.
1 darab	éjjeli szekrény	6, 7, 8, 10, 15 frt.
1 darab	1 ajtaju mosdó-szekrény	12—14 frt
1 "	2 " "	15—18 frt.
1 "	kredenez	25, 30, 40, 50. 150 frt.
2 "	franczia kihuzó étkező-asztal 5 lábbal	
	12 személyre	16 frt.
	18 " 6 lábbal	20 frt.
	24 " 9 "	35 frt
1 darab	salonasztal	16, 20, 25, 60 frt.
1 darab	iróasztal	18, 22, 25, 36, 100 frt
	Arany- és fakeretü tükrök	10, 15, 20, 30. 60 frt.

Ülőbutor, saját gyártmány.

1	rips-garnitura, 1 kanapé, 6 szék	55 frt.
1	" 1 kanapé, 2 faut. 6 szék	90 frt.
1	" 1 kanapé, 6 faut	100 frt.
1	goblin garnitura, 1 kanapé, 6 faut	120 frt.
1	rips garnitura faragványnyal	120 frt
1	goblin " "	140 frt.
1	selyem " "	180 frt.
1	nyugdivány, rips	35 frt
1	" csiuvat	28 frt
1	" czérnarips	28 frt

Mindenféle, itt fel nem sorolt butordarabok a legnagyobb választékban s a legjutányosabb árak mellett folyton készletben tartatnak.

Raktára a valódi Thonet-féle hajlitott fa-székeknek, 15%-al a gyári áron alól.

Vidéki megrendelések 10% felpénz mellett utánvéttel eszközöltetnek.

Képes árjegyzékek ingyen megküldetnek.

BUTOR-BAZÁR,

OPPODI és ELLENBERGER.
Deák Ferencz-utcza 5. sz. I. em.

Éljenek a törökök! Csok jasa ozmanli!

A törökök örvendetes győzelmének emlékére épen most készültek:

Ozman pasa pipák

és

Szulejman és Mukhtár szivarszipkák,

a **török tábornokok** rendkivül sikerült s jóltalált arczképével, melyet egy elsőrangü tajtékképfaragó müvész megnagyszerüen állitott ki. — A **legfinomabb bécsi tajtékból** valók s nagyok gyorsan és könyyen kiszivódók, valódi török szárral, a két darab együtt csak **2 frt.** Maga a pipa 1 frt 20 kr., maga a szivarszipka 80 kr. — Minthogy a fenti tárgyak csak korlátolt mennyiségben készültek, s **nagyszerü kivitelök és rendkivüli olcsóságuk** miatt a bécsi piaczon is roppantul **kelnek**, enrélfogva megbizások csak rövid ideig fogadtatnak el. — Megrendelések vidékre utánvét vagy a pénz és czimzet előleges beküldése mellett eszközöltetnek.

Bécsi tajtékpipa raktár
Bécs, Taborstrasse 11.

Titkos betegségeket,

tehetetlenséget (elgyengült férfierőt), **bőrbajokat, idült syphilist, hugycső-szükülést, gyakori magömlést gyogyit gyökeresen és biztonsággal, a nélkül, hogy a beteg hivatása vagy életmódjában akadályoztatnék,**

BESENBEK A.,

gyak. orvos, sebész és szülész.

Naponkint rendel: reggel 9—4-ig és este 7—8 óráig. Budapest, IV. ker. „Ferencziek bazára" II. lépcső I. em. 3. ajtó. Gyógyitási dij mérsékelt. Dijjal ellátott levelekre azonnal válaszol és a gyógyszerek megküldetnek.

Akomlókertben

a fővárosban

egyetlen magyar daltársulat

uj és jeles tagokkal megerősitve, naponként kedélyes szórakozást nyujt a t. ez. közönségnek és kér pártolást

A szünetek alatt ifju **Rátz Ferencz** jeles népze társasága játszik.

Boraimat különösen ajánlom a borhoz értő és tiszta bort inni kivánó közönségnek. Egyszersmind tokaji boraimat az üdülő betegek és gyengélkedők számára is

PARRACH GÁBOR.

Alapos gyógyitás jod és higany szerek nélkül.

Titkos betegségeket

bármily nemüeket, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt),

tovabbá **bőrbajokat, vizelési nehézségeket, hugycsőszükületeket,** friss és idült **nyákfolyást,** nőknél az ugynevezett **fehérfolyást, a bujakóros fekélyeit** és másodrendü bujakórt minden alakjaiban és elcsufitásaiban, az önfertőzés minden következményeit, mint ondófolyás, éjjeli magömléseket, sőt a **végképi tehetetlenséget** is, **katonai és polgári** főkórházban, mint a magángyakorlatban a legujabb tapasztalatok s buvárlatok nyomán és évek hosszu során át sok ezer esetben kipróbált egyszerü módszerrel, kiválóan **tartós siker biztositása** mellett, jod és higany nélkül bámulatos gyorsan s alaposan gyógyit (ujonnan keletkezetteket 48 óra alatt)

WEISS J.

gyak. orvos, sebész és szülész, az itteni cs. k. katonai **főkórházban** volt osztályorvos, bel- és külföldi tudományos és humanitasi társaságok rendes és tiszteletbeli tagja, és több kitüntetés tulajdonosa.

Rendelő intézet: Budapest, belváros, uri-utcza 6. sz. bemenet a lépcsőn.

Naponkint délelőtt 7—10-ig, d. u. 1—4-ig, este 7—8-ig.

1 150—

Városzoba minden egyes beteg részére elkülönitve.

Dijjal ellátott levelekre azonnal válaszoltatik, és a gyógyszerek megküldetnek. Ugyanott kapható a hires mü: **„Az elgyengült férfierő"**, ennek soknemü okai és alapos gyógyitása. Ara 2 frt. 50 kr.

Budapest, nyomatott Schlesinger és Wohlauer könyvnyomdájában. Rostélyutcza, (Károlykaszárnya) .8 sz.